NUMER 254

DZIENNIK POWSZECHNY

30 Października / 11 Listopada 1862 r.

BIURO REDAKCJI: Krakowskie-Przedmieście Nr. 415.

Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA: w Biurze Redakcji Nr. 415. Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie: Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2. Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 11 Listopada 1862.

Prenumerata na Prowincyi: Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30. Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Najjaśniejszy Pan Najłaskawiej raczył zezwolić, aby Piotr *Enderle*, który za polityczne przekroczenia oddany był do służby wojskowej, od takowej uwolniony został, z możnością powrócenia do Królestwa na łono rodziny.

Do Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiem, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza.

Na przedstawienie Rady Administracyjnej, Rozkazujemy:

Barbarze Jasińskiej, wdowie po Antonim Jasińskim, niegdyś Kanceliście Prokuratorji Królestwa Polskiego, przez wzgląd, że zmarły jej mąż w ciągu przeszło 27 letniej służby, odznaczał się szczególną gorliwością, ona zaś sama dotkniętą będąc chorobą oczu zagrażającą utratą wzroku, nie jest w możności utrzymać się z pracy rąk, przez co z liczną rodziną znajduje się w nader krytycznem położeniu,—do pensji Emerytalnej wyznaczonej jej wraz z dziećmi Ukazem Naszym z dnia 15 (27) Lutego roku bieżącego, w ilości rs. 67 k. 50, uiszczać w drodze łaski od daty dzisiejszej z właściwych funduszów Skarbowych Królestwa, dodatek w takiejże ilości, to jest, po rubli srebrem sześćdziesiąt siedm kopiejek pięćdziesiąt na rok, podług ogólnych przepisów, wdowie do śmierci lub wejścia w nowe związki małżeńskie, a dzieciom do dojścia ich do pełnoletności.

Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, Wasza Cesarska Wysokość nieomieszka polecić Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) „ALEXANDER."
przez Cesarza i Króla.

Minister Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

w Carskiem Siele, d. 2 (14) Października 1862 r.

Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy. — Celem wczesnego wskazania przez Komitet ustanowiony do zaprojektowania ogólnego planu regulacyjnego Miasta Stołecznego Warszawy, linij frontowych do budowy nowych domów i uniknienia przerabiania projektów przedwcześnie przygotowanych, a tem samem opóźnienia ich potwierdzenia przez Władzę Wyższą, Magistrat ma honor wezwać mających zamiar wzniesienia w tutejszem mieście w roku przyszłym domów frontowych, iżby przedstawić zechcieli Magistratowi jeszcze w r. b. i w pierwszych miesiącach roku przyszłego plany sytuacyjne swych posesij w dwóch egzemplarzach sporządzone podług przepisanej podziałki, to jest jak 1 do 1500 — czyli że długość 21 cali rosyjskich na podziałce ma odpowiadać długości 375 sażeni rosyjskich na gruncie, z oznaczeniem na takowych zamierzonej budowli, oraz domów i ulic przyległych, niemniej z oznaczeniem strony północnej i południowej, a to przez przeprowadzenie na nich w właściwym kierunku strzałki.

Co do budowli zakładów fabrycznych, to plany sytuacyjne sporządzone być winny na skalę większą (cal 1 = 8 sażeniom), z oznaczeniem na takowych posesij i budynków przyległych, oraz z opisem na jaki istniejące budynki służą użytek.

Nadto gdy Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych reskryptem z d. 17 (29) Września r. b. Nr. $^{14278}/_{22023}$, zezwoliła na urządzenie schodków przed sklepami i sieńmi frontowemi, a mianowicie:

a) aby przy szerokości trotoaru wynoszącej mniej jak sażeń, stopień schodowy był urządzony na wyskok pół stopnia,

b) aby przy szerokości trotoaru na jeden sażeń, stopień schodowy był urządzony jeden,

c) aby przy szerokości trotoaru półtora sażenia, występ schodów był na półtora stopnia,

d) aby przy szerokości trotoaru na dwa sażenie, były urządzone dwa stopnie,

e) aby przy szerokości trotoaru na dwa i pół sażeni, występ schodów był na dwa i pół stopni, przy szerokości trotoaru wynoszącej trzy sażenie, występ schodów był na trzy stopnie,

f) jeżeli szerokość trotoaru przenosi trzy sażenie, schodki jednakże więcej jak trzema stopniami na trotoar występować nie mogą i reszta stopni wewnątrz budowli pomieszczoną być winna.

Przy ulicach dotąd niezabrukowanych przyjąć należy za zasadę, że przy brukowaniu onych $1/7$ część szesokości ulicy na trotoar zajętą być winna, do tej więc szerokości urządzanie schodów zastosować należy.

W ulicach wązkich nie mających trotoaru, żadne wystąpienie stopni schodowych dozwolonem być nie może, urządzanie zaś wejść od ulicy do piwnic i do suteryn jako grożące niebezpieczeństwem, zupełnie wzbronione zostaje.

W skutku powyższego rozporządzenia, Budowniczowie mający dozwoloną praktykę w mieście Warszawie, otrzymali polecenie, aby przy sporządzaniu planów, ściśle stosowali się do powyższego rozporządzenia i na planie parteru odznaczali zawsze linję szerokość trotoaru już egzystującego lub też w ulicach niebrukowanych szerokość trotoaru projektowaną, według zasady wyżej poszczególnionej, to jest nadając mu $1/7$ część szerokości całej ulicy.—P. o. Prezydenta, Szambelan Dworu Jego Cesarsko - Królewskiej Mości, z upoważnienia J. *Bertholdi.* — Naczelnik Kancelarji *Luceński.*

Dyrekcja Ubezpieczeń.—Zawiadamia, że Główna Kasa Oszczędności z Kantorem Pomocniczym, w Gmachu szkolnym, za Kościołem Ś-go Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym,—w tygodniu upłynionym do d. 28 Paźdz. (9 Listop.) r. b. włącznie, wydała książeczek nowych 68, na które, tudzież na dawniejsze w 571 wnioskach, złożono rsr. 5,684 kop. 85. — Na żądanie zaś 118 uczestników (prócz procentu rs. 33 kop. 16, należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów) wypłaciła rs. 4,232 kop. 41½ i umorzyła książeczek 32.—Przeto uczestników 18,544 posiada kapitał rs. 654,948 kop. 90½. — Prezes *Wierniewicz.*— Naczelnik Kancelarji *Słomiński.*

Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności, — Obywatele ziemscy Okręgu Sieradzkiego, pragnąc przyjść w pomoc uszczuplonym funduszom Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, nadesłali zebrane za pośrednictwem W-go A O. rs. 307 kop. 10½, która to kwota, po potrąceniu opłaty portoryjnej w ilości rs. 3 kop. 23, wpłynęła do Kasy tegoż Towarzystwa. Przy tej sposobności Warszawskie Towarzystwo dobroczynności ma honor prosić osoby dobroczynne, ekspedjujące posyłki proste lub pieniężne pod adresem tutejszego Towarzystwa, aby raczyły adresować nie na koszt, lecz bezpłatnie, jako interes instytutowy, albowiem Towarzystwo jako instytucja dobroczynna, wolne jest od opłaty portoryjnej. — Prezes Administracji Ogólnej *Lubomirski.* – Członek Sekretarz Towarzystwa *Jeziorański.*

Z Petersburga, 5 Listopada.

Zasadnicza ustawa Reorganizacji wydziału sądowego w Rosji.

Część trzecia.

POSTEPOWANIE SĄDOWE CYWILNE.

II. O postępowaniu sądowem w sądach ogólnych.

(*Dokończenie*).

9) *O wykonywaniu wyroków.*

110. Wykonanie wyroków sądowych powierza się sądowym urzędnikom, ustanowić się mającym przy sądach, pod nazwą *komorników sądowych.*

111. Wyrok nawet prawomocny, wykonywany być ma nieinaczej, jak na skutek osobnej prośby strony która brała udział w sprawie.

112. Sąd nie pilnując bezpośrednio wykonania swego wyroku, wyznacza jedynie komornika dla środków wykonawczych na skutek prośby osoby która brała udział w sprawie.

113. Na prośbę tej osoby, sąd wydaje jej wypis ze swego wyroku, pod nazwą *nakazu wykonawczego* (*ispołniniticlnyj list*). Nakazowi temu nadaje się moc aktu bezspornego, ulegającego wykonaniu ze strony wszystkich władz i osób, które to może dotyczyć.

114. Wykonanie wyroku może, w miarę potrzeby, być podzielone pomiędzy rozmaite władze, a poszukiwanie może rozciągać się jednocześnie do kilku majątków osoby, na której poszukuje się. Wybór tego lub innego sposobu poszukiwania, w granicach i ustopniowaniu, przez prawo oznaczonych, zależy od samego poszukującego.

115. Sposoby wykonania zależą: 1) na oddaniu majątku w naturze osobie, której takowy przysądzony został; 2) na poszukiwaniu na kapitałach i na każdym innym majątku ruchomym osoby skazanej, na płacy pobieranej przez nią w urzędowaniu i na nieruchomy jej majątek i dochody z niego, i 3) w razie uznanej przez sąd potrzeby i na osobną prośbę poszukującego, — na aresztowaniu samej osoby skazanego, niespełniającego wyroku sądowego.

116. Komornikowi sądowemu dozwala się, w razie potrzeby, położyć areszt, w sposób przepisany, na majątek ruchomy i oddać takowy pod dozór osobom zasługującym na zaufanie; lecz ekscypowane od tego na mocy prawa przedmioty z majątku ruchomego i przynależytości majątku nieruchomego, nie mogą ulegać aresztowi.

117. Decyzja sądu co do osobistego przyaresztowania traci swą moc po upływie sześciu miesięcy, jeżeli poszukujący nie oddał komu należy, w ciągu powyższego czasu, decyzji sądu do wykonania.

118. Od aresztu osobistego uwalniają się: 1) małoletni i niepołnoletni; 2) będący w podeszłym wieku, mianowicie mający więcej jak 70 lat; 3) kobiety ciężarne, tudzież w ciągu 6-u tygodni po rozwiązaniu, i 4) w szczególnych wypadkach, rodzice mający na swej opiece małoletnie dzieci.

119. Dług wynoszący mniej niż 100 rs. nie uznaje się za powód do osobistego aresztu. Czas trwania aresztu powinien odpowiadać ilości niespłaconej należności; po upływie 5-u lat, wszelki areszt za długi ustaje.

120. Aresztowi osobistemu dozwala się zapobiedz za pomocą nietylko opłaty, lecz i złożenia poręczenia, jeżeli poszukujący uzna takowe za pewne i dostateczne.

10) *O kosztach sądowych.*

121. Koszta sądowe dzielą się na trzy rodzaje: 1) obracane na ogólny dochód państwa; 2) opłaty kancelaryjne; 3) obracane na korzyść pewnych osób i na pewny użytek.

122. Do kosztów sądowych *pierwszego* rodzaju należą: opłaty stemplowe i opłaty od akcij, opozycij i skarg apelacyjnych.

123. W zamian opłaty za użycie przy prowadzeniu sprawy zamiast papieru stęplowego, papieru zwykłego, ustanawia się nowy rodzaj opłaty akcyjnej od podań, pobieranej przy ich składaniu, w rozmiarze odpowiednim szacunkowi akcji.

124. Po ustanowieniu tej opłaty, sprawy we władzach sądowych i wzajemne ich korespondencje prowadzą się na prostym papierze.

125. Akcje wszczynane przed sędziami pokoju, uwalniają się od opłaty akcyjnej.

126. Od każdej opozycji przeciw wyrokowi zaocznemu i od każdej skargi apelacyjnej, pobiera się opłata akcyjna, niezależnie od liczby osób łącznie wnoszących podanie.

127. Sąd sam oznacza opłaty od akcij, nie ulegających oszacowaniu. Prawo powinno oznaczyć najniższy i najwyższy stopień tej opłaty.

128. Do *drugiego* rodzaju należą opłaty kancelaryjne; takowe obracają się na korzyść kancelarji władzy sądowej, i rozdzielają się pomiędzy jej urzędników.

129. Do opłat kancelaryjnych należą: 1) opłata za wydanie świadectw, wyciągów i odpisów wszelkiego rodzaju; 2) opłata za przyłożenie pieczęci do wydawanych z sądu papierów.

130. Do *trzeciego* rodzaju kosztów sądowych należą: 1) opłata pełnomocnikowi przysięgłemu, obrachowana według taksy, dla zwrotu kosztów stronie usprawiedliwionej przez stronę uznaną za winną; 2) pieniądze składane na ogłoszenie w pismach publicznych wezwań do stawienia się i wiadomości o wyrokach zaocznych; 3) koszta przejazdu i utrzymania członków sądu i urzędników delegowanych za obręb miasta dla sprawdzenia dowodów; 4) wynagrodzenie biegłym i taksatorom; 5) wynagrodzenie świadkom za oderwanie się ich od własnych interesów.

131. Uznana wyrokiem za winną strona, obowiązana jest zwrócić stronie usprawiedliwionej koszta sądowe wszystkich trzech rodzajów.

132. Uwolnienie od opłasy kosztów sądowych, niezależnie od postanowienia oddzielnych wyjątków dla niektórych szczególnych rodzajów spraw, stanów i plemion—dopuszczalne jest w zwykłym porządku, tylko dla osób, które dowiodły w sądzie swe ubóstwo świadectwami władzy urzędowej lub publicznej, albo też zarządu nad stanem; lecz prawo ubóstwa uznaje się tylko dla osoby, i tylko w tej sprawie dla której zostało wydane.

133. Jeżeli się okaże że osoba uboga w następstwie stanie się tylko wypłacalną, sąd natenczas znosi na korzyść jej udzielone uwolnienie.

134. Prawo ubóstwa nie uwalnia od wszystkich kosztów sądowych bezwarunkowo: sumy mające być bezzwłocznie wniesione, opłacają się za ubogiego ze skarbu i wpisują się na jego rachunek wraz z opłatami sądowemi, dla ściągnięcia następnie z majątku, który może mu być zasądzony wyrokiem.

III. O spsobie zanoszenia skarg na czynności sądu w sprawach obecnie nazywanych sprawami administracji sądowej.

135. Prowadzenie spraw tego rodzaju oddziela się od drogi procesu i dla nich w miejsce uwagi do art. 496-go t. X części 2 pr. cyw. post. stanowią się oddzielne przepisy, dla każdego z tych szczególnych rodzajów spraw właściwe.

136. Tu należy roztrząsanie skarg na rozporządzenia sądów, wydane na żądanie jednej lub kilku osób, co do spełnienia jakiej czynności względem przeświadczenia się lub zachowania praw osób prywatnych, jako to, o spełnianie aktów, o wezwanie spadkobierców zmarłego i zabezpieczenie jego majątku, o wprowadzenie w posiadanie majątku, o rozdzieleniu spadku, o wykupienie majątku, co do rewizji opiek, o odszukanie niewiadomych z pobytu i w ogóle co do wszystkich czynności, które według praw cywilnych (t. X cz. 1) potrzebują dla przeświadczenia o woli osób prywatnych, udziału władz lub urzędników sądowych.

137. Termin co do podania skarg w tych sprawach, zamiast ogólnego dziesięcioletniego, powinien być oznaczony przez prawo inny, mniej lub więcej długi, odpowiednio do tego, od jakiego czasu zaskarżona czynność sądu mogła dojść do wiadomości wszystkich osób, których praw czynność sama dotyczy; tym sposobem dla osób mających udział w spełnieniu aktu, lub innej czynności, termin na podanie skargi powinien być liczony od czasu *spełnienia* aktu, a dla osób niemających udziału w spełnieniu aktu, dotyczącego w czemkolwiek ich praw, od czasu *ogłoszenia* aktu.

138. Przedwstępne wnioski prokuratora, w tych sprawach potrzebne są tylko wtedy, kiedy takowe, z powodu swych własności, podchodzą pod jego opiekę.

(Podpisano): Prezydujący w radzie państwa, *książe Paweł Gagarin.*

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

W ostatnich dniach giełda paryzka była zaniepokojona groźnemi wieściami o Grecji, jakoby ogłoszenie tego kraju za rzeczpospolitę było bliskie, jakoby Grivas na czele ochotników z Vonicy i byłych powstańców z Nauplji, stawiał się przeciw rządowi tymczasowemu, jakoby byli ministrowie zmuszeni byli schronić się pod opiekę konsulatu francuzkiego i jakoby rodziny umiarkowanych opuszczały Grecję z obawy utraty życia i majątku. Wczorajsze i dzisiejsze depesze wskazują bezzasadność tych wieści, lecz zdaje się, iż w Atenach, pozostała jeszcze, po przebytem wstrząśnieniu pewna, niespokojność umysłów, co wzięto za podstawę powyższych pogłosek.

Kiedy większa część dzienników zapewniała, iż pomiędzy mocarstwami opiekuńczemi panuje porozumienie co do sprawy greckiej, tygodnik paryzki *Esprit public*, przybierający ton dziennika półurzędowego, utrzymuje, że Francja i Anglja dzielą się w zdaniu w tym względzie. Tenże dziennik dodaje, iż p. Drouin de Lhuys oświadczył jenerałowi Kalergis, posłowi greckiemu w Paryżu, iż nie od samego Cesarza zależy uznanie nowego porządku w Grecji, lecz że tymczasowo wysłał instrukcje do p. Bourée, które temuż posłowi zakomunikował. Instrukcje te zalecają p. Bourée, aby zawiadomił rząd tymczasowy o przyjęciu rękojmi przez niego udzielonych co do utrzymania spokojności wewnątrz i co do szanowania pogranicznych prowincij tureckich, i aby okazywał się uprzejmym względem ludzi, którzy dali takie rękojmie, mogące przyspieszyć chwilę uznania rządu tymczasowego przez mocarstwa.

Zapewniają także, że mocarstwa udzieliły radę Porcie, aby ograniczyła li tylko do nieodzownych, środki ostrożności przedsiębrane dla zabezpieczenia się od Grecji.

W Paryżu zapewniają, że książę Napoleon wkrótce wyda broszurę zawierającą wszystkie dokumenta, które służyły mu do ułożenia znanej jego mowy w senacie. P. de la Guerronnière ma także ogłosić szereg nowych listów, dowodzących konieczności zgadzania zagranicznej polityki Francji z jej polityką wewnętrzną.

Depesza podająca treść artykułu *Patrie*, co do projektów przedłożonych przez Francję mocarstwom morskim, interwenjowania dyplomatycznego dla doprowadzenia do skutku rozejmu i pojednania stron wojujących w Stanach Zjednoczonych, potwierdza wiadomości angielskich dzienników, którym jednakże nie chciano początkowo dawać wiary.

Kiedy postępowanie marynarki Stanów Zjednoczonych wywołało żądania zadosyć uczynienia ze strony Hiszpanji i Anglji, postępowanie władz w Montevideo z oficerem włoskiego statku *Amalia*, którego bezprawnie więziono, spowodowało rząd włoski do żądania zupełnego zadosyć uczynienia, które to żądanie ma być poparte wysłaniem kilka statków nad brzegi rzeczypospolitej Urugwaj.

W Wiedniu sądzą, że posiedzenia rady państwa zostaną zamknięte osobiście przez Cesarza w d. 4 grudnia.

(*Ind. bel., Patr., W. Z.*)

Anglja.

Londyn, 5 Listopada. London Review znajduje, tak samo jak i większa część prasy perjodycznej angielskiej, że Król Oton nie stał na wysokości swego położenia.

Królowa zatwierdziła nominację sir Charles Trevelyan'a na członka rady gubernatora jeneralnego Indij Wschodnich. Jak o tem już wspominaliśmy, sir Ch. Trevelyan jest wybornym administratorem, zdolnym zaprowadzić ład w finansach indyjskich.

W Londynie zawiązuje się towarzystwo akcyjne do wypieku zdrowego chleba na zasadzie patentu Dra Dauglish. Kapitał akcyjny wynosi 500,000 f. st. i składa się z akcij po 10 f. st. każda. Obok tego założony został bank, pod nazwą *The English and Irish Bank*, z kapitałem nominalnym dwóch milionów f. st., podzielonym na akcje po 100 f. st. każda.

Otrzymano tu z Venezueli wiadomość urzędową o ogłoszeniu stanu blokady na brzegach i w portach Marakaibo, w prowincji tegoż nazwiska. Blokada ta rozciąga się od przylądka San Roman na półwyspie Paraguana do Espada na półwyspie Goasira.

Przed kilku dniami kupcy angielscy odbyli w Liverpool meeting, na którym roztrząsali kwestję wywołaną tę okolicznością, że statki wojenne skonfederowanych stanów niszczą własność angielską pod flagą związkową, w razie gdy im powiedzie się schwytać jaki statek stanów północnych. Na meetingu tym postanowiono udać się w tym względzie do ministra spraw zagranicznych. Zapewniają, że ocenienie takiego postępowania pod względem prawa międzynarodowego powierzone zostało przez hr. Russell prawnikom korony. Obok tego cały szereg kwestij międzynarodowych spowodowany został wojną amerykańską, co stawia handel w bardzo krytycznem położeniu,

Austrja.

Wiedeń, 8 Listopada. Wiener Zeitung ogłasza dziś patent królewski z d. 4-go b. m., zwołujący na 10-go grudnia sejmy krajowe Czech, Dalmacji, Galicji i Lodomerji z Krakowem, Austrji dolnej i górnej, Salzburga, Styrji, Karyntji, Krainy, Bukowiny, Morawy, Szlązka, Tyrolu, Voralbergu, Istrji, Gorycji i Gradiska.

Izba deputowanych ukończyła wczoraj rozprawy nad kwestją bankową. Reszta układu z bankiem uchwaloną została podług projektu ministra skarbu. Co do dwóch tylko punktów toczono żywe rozprawy, które atoli bez skutku pozostały; zdaje się, że zgromadzenie znużone zostało tą kwestją i spieszyło z jej ukończeniem.

Jeden z pomienionych dwóch punktów dotyczył zwrotu przez skarb bankowi jego banknotów. W tym względzie dep. Skene proponował, ażeby bank zobowiązał się, iż nie będzie puszczać nanowo w obieg przynajniej jednej połowy banknotów wpływających doń ze skarbu na rachunek należności. Wniosek ten upadł, jakkolwiek ani sprawozdawca, ani komisarz rządowy nie przemawiał przeciw onemu; możność przeto dostania w Austrji brzęczącej monety pozostaje i na dalszych lat cztery, t. j. do chwili rozpoczęcia wypłat gotowizną, na łasce dyrekcji bankowej, która może zaniechać wszelkie zmniejszenie liczby banknotów w obiegu będących i przez to unicestwić całą operację, tak iż w najlepszym razie z końcem r. 1866 rozpoczęcie wypłat gotowizną będzie niemożebne. Jeżeli bowiem bank utrzyma do końca grudnia 1866 obieg banknotów w wysokości np. 440 milionów i dopiero wtedy zechce wycofać naraz 140 milionów, dla tego ażeby z początkiem 1867 r. wrócić do normy zakreślonej ustawą, w takim razie samo państwo upraszać będzie bank, ażeby wstrzymał się z tą operacją, gdyż tak raptowny środek wywołałby przesilenie.

Co do drugiego punktu, dotyczącego kontroli którąby rada państwa rozciągnęła nad wykonaniem przez bank warunków objętych jej ustawą, takowy został także odrzucony pod tym pozorem, że podobna kontrola nadawałaby radzie państwa niejako atrybucje władzy wykonawczej.

Francja.

Paryż, 6 Listopada. Dziennik *La France* powiada: „Donosiliśmy już, że posiedzenia ciała prawodawczego rozpoczną się w pierwszej połowie stycznia. Ponieważ czas trwania posiedzeń, oznaczony jest w konstytucji, na trzy miesiące niepodobna, aby wybory, jak głoszono, miały się odbyć w marcu. Posiedzenia będą trwały najmniej do końca Kwietnia, a ponieważ wyborcy mogą być zwołani dopiero we dwadzieścia dni po zamknięciu posiedzeń izb, zatem wybory mogłoby się odbyć dopiero w maju, jeżeli rząd zechce bezzwłocznie je rozpisać. Zapewniają, że polityka, która uważa się za naruszoną przez usunięcie się z gabinetu p. Thouvenela, z wielką energją będzie podniesiona w senacie i ciele prawodawczem, przez znakomitych mówców, będących jej zwolennikami.

Krąży pogłoska, że książę Napoleon, który według jednych wiadomości odmówił zaproszenia do Compiègne, według drugiej zaś, udą się tam wraz z małżonką w przyszłym tygodniu, wkrótce wyda broszurę o kwestji zjednoczenia. Zresztą zapewniają, że książę Napoleon nie okazuje się wcale zniechęconym, ani niespokojnym o los Włoch. Niedawno, w chwili ogłoszenia przez *Monitora* dokumentów nie sprzyjających świeckiej władzy, stronnicy Włoch, będący zarazem najoświeceńszemi przyjaciołmi rządu cesarskiego, mogli obawiać się zwrotu dla nich niepomyślnego, który i w istocie nastąpił.

Obecnie utrzymują, że stan rzeczy musi się wkrótce polepszyć i jeden z mężów stanu, który opierał się silnie zmianie dążeń reprezentowanych w osobie p. Thouvenela, zapewnia, iż za trzy miesiące najdalej weźmie koniec obecna przechodnia faza. Jednakże powątpiewają, aby tak prędko polityka cesarska wróciła do punktu na jakim ją postawił p. Thouvenel, albowiem koniecznem następstwem tego zwrotu, musiałoby być bezzwłoczne wycofanie załogi z Rzymu, czego w tak krótkim czasie nie można się spodziewać.

Stronnictwo, które chce pogodzić dążenia reprezentowane przez dwór rzymski z dążeniami cesarstwa francuzkiego, za główny argument swój, podaje nadzieje reform w posiadłościach papiezkich, reform doradzanych przez Francję, i nawet *La France* tylko w ten sposób broni świecką władzę. Tymczasem jenerał Allard, który niedawno powrócił z podróży, jaką z misją wojskową odbył w czworoboku fortec i Rzymie, a który miał posłuchanie u Papieża, zapewnia iż Ojciec Święty, jakkolwiek w bardzo umiarkowanej formie, wyraził stanowcze postanowienie przeciwne wszelkim reformom.

Odroczenie odpłynięcia eskadry morza śródziemnego na wody greckie, jak się zdaje, ukończy się zupełnem zaniechaniem tego projektu, i tylko pozostanie utrzymana obecna stacja morska przy brzegach Grecji. Ztąd *Pays* wnosi, że rewolucja grecka nie przekroczy granic tego państwa. *France* podaje za nowego kandydata do tronu greckiego arcyksięcia Maksymiljana; gdyby w istocie kandydatura ta została postawiona, to zapewniłaby powodzenie kandydaturze księcia Aoste.

Opinion nationale donosi, że jenerał Forey, opuściwszy Vera-Cruz 5-go Października, stanął w Orizabie 15-go, i postanowił, iż wyruszy ku Meksykowi dopiero wtedy kiedy przybędą tam wszystkie wojska będące w drodze, to jest w pierwszych dniach listopada. Dnia 8-go października 15 statków wiozących wojsko, wypłynęło z Martyniki do Vera-Cruz.

Usunięcie się p. Flahaut od godności ambasadora w Londynie, zostało przyśpieszone wprowadzeniem w życie systemu politycznego p. Drouin de Lhuys. Przyjaciele p. Benedettego uskarżają się na niegrzeczny sposób w jaki udzielono uwolnienie temu dyplomacie, mianowicie, że pozwolono mu odjechać do Turynu i tam dopiero przysłano mu listy odwołania.

Włochy.

Turyn, 4 Listopada. W miarę zbliżania się czasu otwarcia parlamentu, lepiej obrysowywają się działania stronnictw. Główną walkę przeciwko gabinetu zamierzają stoczyć z powodu aresztowania deputowanych; opozycja liczy wiele na miłość własną izby, i na duch korporacyjny. W głębi duszy, każdy wie prawdę; nie podlega wątpliwości, że aresztowani deputowani jeździli do Neapolu nie dla odbycia wycieczki przyjemnostkowej. Lecz stronnictwa tak głęboko nie wglądają i korzystają z każdego pozoru. Zamierzają także zaprotestować przeciwko ważności wyborów w ostatnich czasach dokonanych w prowincjach południowych, lecz ponieważ gabinet w tym względzie, na pozór przynajmniej, zgadza się z opozycją, rozprawy nie będą długie i tylko wyborcy będą musieli się powtórnie trudzić, chociaż w istocie przy pierwszych wyborach żadnego nie było nacisku.

Stan oblężenia wszędzie będzie zniesiony przed zebraniem izb. Nie tylko porządek publiczny został zupełnie przywrócony w Sycylji, lecz nawet liczba zwykłych przestępstw znacznie się zmniejszyła. Pobór do wojska jak wiadomo, także poszedł pomyślnie. Spo-

dziewają się iż p. Monale zgodzi się na dalsze pełnienie obowiązków prefekta policji.

Jeżeli z jednej strony w strefach parlamentarnych gromadzą się chmury, z drugiej, niepodlega wątpliwości, że porozumienie się naczelników stronnictw umiarkowanych co dzień robi postępy. Przyjaciele Włoch pragną, aby porozumienie to było o ile można najzupełniejsze. Spory idą tylko na korzyść stronnictwa dawnego rzeczy porządku, które zaczyna reorganizować się nie tylko na południu, ale i w Lombardji i w księstwach.

Jak się zdaje, wyjazd Króla do Neapolu nie długo nastąpi, mianowicie w początku przyszłego miesiąca, bo już do Genui nadeszły pojazdy dworskie i czynią się tam przygotowania do przewiezienia ich na południe. Z pobytem Króla w Neapolu ma być w związku wprowadzenie tam reform i ulepszeń.

Liczba przybyłych deputowanych jest już znaczna. Odpowiedź na notę p. Drouin de Lhuys ma być udzielona dopiero po otwarciu parlamentu, i opierać się będzie na zdaniu parlamentu, do wyrażenia którego dadzą powód mające się złożyć dokumenty dyplomatyczne. Jen. Durando dopóty pozostanie na swem miejscu, dopóki obecna faza dyplomatycznych stosunków z Francją nie zostanie ukończona.

P. Benedetti wcale nie robi przygotowań do powrotu do Francji, gdzie nie wiele może oczekiwać od p. Drouin de Lhuys, który z początku robił mu nadzieję, iż otrzyma posadę dyplomatyczną, teraz zaś milczy w tym przedmiocie i wcale nie ukrywa nieprzychylnego względem p. Benedettego usposobienia.

Rada ministrów przez dekret królewski zatwierdziła stanowczo statuty stowarzyszenia kolei żelaznych południowych, na czele którego stoi p. Bastoggi. Rada stanu innego była zdania, lecz go nie uwzględniono. Bardzo jest pożądanem, aby roboty jak najprędzej zostały rozpoczęte, a teraz kiedy towarzystwo już jest ukonstytuowane, powinno energicznie wziąć się do dzieła.

Garibaldi ma być przewieziony do Pizzy, ponieważ zmienny klimat Spezzji nie korzystnie oddziaływa na jego zdrowie; Pizza zaś posiada klimat umiarkowany. W ogóle stan zdrowia Garibaldego znacznie się polepszył.

Smutne nadchodzą wiadomości o powodziach nie tylko w Toskanji, lecz i w innych prowincjach.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Paryż, 9 *Listopada*. Dzisiejsza *Patrie* powiada, że Francja zaproponowała Anglji i Rosji, aby zażądać wspólnie od Stanów Zjednoczonych sześcio-miesięcznego zawieszenia broni. Podczas zawieszenia broni mocarstwa użyłyby swego pośrednictwa do nakłonienia stron wojujących do pojednania i domagałyby się zarazem bezzwłocznego zniesienia blokady portów południowych.

Turyn, 7 *Listopada*. Książę Humbert wyjechał wczoraj z Ajuda do Genui. Król wrócił do Turynu.

Turyn, 8 *Listopada*. Według najnowszych wiadomości ze Spezji, Garibaldi postanowił przenieść się niezwłocznie do Pizy.

Turyn, 8 *Turynu*. Garibaldi, idąc za radą swych lekarzy, wyraził życzenie, aby go przewieziono do Pizy. Przewiezienie dziś nastąpiło, statkiem *Moncalieri*.

Madryt, 7 *Listopada*. Dzienniki powstają z oburzeniem przeciw postępkowi kapitana statku *Montgomery*. P. Calderon Collantes przesłał notę do Waszyngtonu z żądaniem zadosyć uczynienia. — Dziennik *Diario* zapewnia, że Królowa jest przy nadziei. *Correspondencia* potwierdza wiadomość, że poseł hiszpański Ceballos opuścił Meksyk.

Lizbona, 7 *Listopada*. Posiedzenia izb zostały odroczone do 2-go Stycznia. Książę Humbert wyjeżdża do Włoch.

Nowy-Jork, 21 *Października*. Jenerał wojsk skonfederówanych Bragg utrzymuje, że zdobył pod Perrysville ośm dział. Nieliczny oddział skonfederowanych został pod Waverley w Tennessee pobity. Według wiadomości półurzędowych dług związku wynosi mniej jak 660 milionów dolarów, bieżący zaś dług nie przenosi 20 milionów dolarów.

Marsylja, 6 *Listopada*. Listy z Aten donoszą, że członkowie byłego rządu, otrzymawszy rozkaz opuszczenia kraju, woleli szukać schronienia w poselstwie francuzkiem. Korespondencje te mówią, że Grecja spodziewa się ze strony Francji pomocy do załatwienia obecnego zawikłania. Obawiają się przybycia Grivasa, który jest podobno niezadowolniony z obecnego stanu rzeczy, i chce mieć udział w rządzie. Inni naczelnicy roszczą także wielkie wymagania.—Listy z Konstantypolu pod datą 29-go października wspominają o uniesieniu Greków w Pera, z jakiem przyjęli wiadomość o wypadkach w ich rodzinnym kraju, wybrali oni deputację celem złożenia życzeń rządowi tymczasowemu. Trzy osoby zostały zabite wśród uroczystości, które z tego powodu nastąpiły. Rząd turecki zastraszony temi wypadkami, rozkazał przez depeszę telegraficzną Abdi-Paszy i Derwiszowi-Paszy zatrzymać redyfów pod bronią. Sądzą, że rząd turecki skoncentruje w Tessalji korpus obserwacyjny, pod dowództwem Ismail-Paszy. Sultan wyjechał do Ismid w towarzystwie ministrów wojny i marynarki. Omer-Pasza pozostaje w Konstantynopolu.

Monachium. 6 *Listopada*. Rada familijna, zapowiedziana na dzień 3-ci b. m., nie miała miejsca z powodu nieobecności króla Ludwika, który przybył dopiero wczoraj wieczorem, równie jak księżnej Fryderyki Oldenburgskiej; ostatnia przybyła w zamiarze odwiedzenia swej siostry, królowej greckiej. Rada ta zbierze się w ciągu tego tygodnia. Przez ten czas rząd bawarski wstrzyma się z wszelką protestacją do mocarstw opiekuńczych.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Dnia wczorajszego niebo przez cały dzień było pochmurne, wieczorem na pół pogodne. Wiatr panował południowo-wschodni, przed południem mocny, po południu mierny. Średnia temperatura dnia jest $^{6}/_{10}$ stop. R., największe ciepło po południu $3^{1}/_{5}$, największe zimno w nocy $1^{1}/_{5}$ stopni R. Barometr opadał, średnia jego wysokość jest 751,74 milimetrów. Elektryczność 17 stopni. Księżyc najdalej od ziemi o godz. 6-ej rano.

— We wsi Turza wielka, powiecie Mławskim, dnia 6 Września r. b. z uderzenia piorunu wynikł ogień, skutkiem którego spłonęło: trzy stodoły, dwa spichrze, dwie wozownie, szopa, stajnia, lamus, owczarnia i kurniki, ubezpieczone na rs. 3,310; a w stodołach zgorzał cały tegoroczny zbiór zboża i siana.

— Na folwarku Żuków, w gminie Miączyn, powiecie Hrubieszowskim, d. 7 Września r. b. Michał Żarnicki, lat 48 liczący, dozorując czynnej młocarni, położył się około trybu poruszającego maszynę; kiedy obudzony przez przybyłą do niego żonę, podnoszące się koło trybowe, pochwyciło go za rękę i tak niebezpiecznie potłukło, że w kilka godzin żyć przestał.

— Ogród Saski w Warszawie z wiosną upiększy się. Przed wodotryskiem urządzonym będzie kompas, który już zamówiony, wkrótce ukończonym zostanie. Fundusz na ten cel użyty pochodzi z legatu uczonego Magiera, który w liczbie innych zapisów, na sprawienie kompasu w Warszawie przeznaczył 1,000 złp. Kwota ta dziś narosła procentem, dozwala spełnić myśl ofiarodawcy. Oprócz tego, miejsce na sadzawkę przeznaczone, zamienione zostanie na dolinkę, w środku której urządzoną być ma fontanna.

— P. Ksawery Kaniewski, Dyrektor Szkoły sztuk pięknych, wymalował do kaplicy Instytutu Aleksandryjsko - Maryjskiego Wychowania Panien, wielki obraz według Murillo, przedstawiający N. Pannę Marję Niepokalanego Poczęcia. Obraz ten ma długości 5 łokci a szerokości przeszło 4.

— W Uralu południowym znaleziony został nowy minerał, opisany szczegółowo przez akademika Kokszarowa w buletynie akademickim i nazwany przezeń *Koczubeitem*, na cześć miłośnika mineralogji P. A. Koczubeja, posiadającego jeden z najbogatszych zbiorów mineralogicznych w Anglji. Koczubeit jest związkiem chromu z chlorem pięknego koloru karminowego, a kryształy jego osadzone są na żelazie chromowem.

— Dziennik *Kjachtinskij Listok* w Kjachcie wychodzący, zawiera wiele ciekawych wiadomości dotyczących handlu Rosji z Chinami. Zdaje on zwykle sprawę z podróży karawan, wyprawianych w celach handlowych z Kjachty do Mongolji, objaśniając tym sposobem kupców o warunkach i potrzebach tego handlu.—Jednym z najgłówniejszych artykułów wymiany między Rosjanami a Mongolją jest bydło. Kiedyś dostarczały go pierwszym w obfitości stepy zabajkalskie, ale rzucenie się do poszukiwania złota, wywarło szkodliwy wpływ na hodowlę bydła i przerzedziło nadzwyczajnie tameczne stada. Ceny na bydło skutkiem tego znacznie się podniosły, i kraj zabajkalski byłby w dość kłopotliwem położeniu, gdyby Mongolja nie została otwartą dla handlu. W zamian za bydło, Mongołowie i osiedleni między nimi Chińczycy, biorą zwykle sukno, kamlot, merynos i inne wyroby wełniane. Najbardziej dopytują się oni o grube szare sukno, kamlot i w ogóle domagają się wyrobów trwałych a tanich. Moneta nie ma tam zbyt łatwego kursu, a najchętniej zaś brane jest srebro chińskie w sztabach. *Kjachtinskij Listok* wynurza nadzieję, że układy prowadzone obecnie w Pekinie, otworzą może i Tybet, ową *terra incognita* dla przemysłu rosyjskiego.—Rosja jednak nie na bliskiej Mongolji ogranicza swe handlowe stosunki. Kupcy rosyjscy mają swego ajenta, Nerpina, w Tianitsinie. Z korespondencji jego także w pomienionym wyżej dzienniku zamieszczonej, dowiadujemy się, że towary rosyjskie przywiezione do Hankou rzeką Jan-tsy-tzian, dobrze sprzedane zostały, i dom handlowy francuzki Sandry, zamówił 4,000 surowych skór rosyjskich z warunkiem dostawienia ich w lutym przyszłego roku do Tjan-tsin, oraz że cienka wełna zabajkalska dobry tam odbyt znajduje.—W tymże samym *Kjachtinskim Listku* znajdujemy ciekawy dla statystyków i handlarzy herbaty list z Hankou, datowany w pierwszych dniach Czerwca. Korespondent ten donosi, że większa część lepszej herbaty (krasnej) będzie w roku bieżącym z większemi liśćmi, gdyż takowe, w skutku wilgotnej pogody, szybko się rozwinęły. Mimo to jednak herbaty przysłane niedawno do Hankou z gór, okazały się niezgorszymi, i tylko czuć je przypalenizną, jako świeżo przysposobione i nieodleżałe. Mówią, iż wszystkie herbaty czuć z początku nieco przypalenizną, ale że przeleżawszy czas jakiś, tracą one ten zapach i nabierają swego właściwego. Ceny na nową herbatę są dziś wysokie. Europejczycy jeszcze nie wzięli się do kupna na dobre. Wprawdzie niektóre domy kupiły do 600 pak, ale kupno to zrobiono w tym celu jedynie, aby mieszkańcy gór usłyszawszy o takich cenach, pospieszyli z przygotowaniem herbat i dostawieniem ich do Hankou. Skoro zaś dużo jej nawiezionej będzie wtedy i cena się ustali. Obrót ten, wykonany przez dom handlowy Denta, wyrabiający herbatę w 16-u fabrykach i przygotowujący jej do 80,000 pak, powiódł się zupełnie. Posiadacze liści herbacianych zaczęli wyprawiać transporta do fabryki, gdzie z nimi postępują po swojemu. Sortjer sortuje herbatę na dwa lub trzy gatunki, i za najlepszy daje dobrą cenę, a za resztę nader nizką, na co zwykle przedający, po pewnem wahaniu, zgadza się. Tym to sposobem Anglicy robią tam pieniądze.—Za przewóz herbaty z Szanghai do Kronsztadu płaci się 6 do $6^{1}/_{2}$ funt. szter. od tonna, a za ubezpieczenie 4 do $4^{1}/_{2}$ pCt od wartości ładunku. — Z raportu dyrektora komory Szanghajskiej okazuje się, że w r. z. zebrano tam z cła w ogóle 111,129 łań srebra, czyli około 300,000 rs. Z tej sumy 43,089 łań idzie na utrzymanie straży, płace dla wdów i sierot po żołnierzach, oraz dla służby celnej, a reszta odsyłaną bywa do skarbu.

— Na otwarcie nowego teatru czeskiego w Pradze, daną będzie opera Mozarta „Flotrowers zaczacowany" *(Kouzelna fletna)*, w której w roli Sarastra wystąpi p. Rokytański, syn znanego doktora, w Wiedniu zamieszkałego.

— *Grecja*, na którą obecnie zwrócone są oczy całej Europy, liczyła, przy wstąpieniu na tron Króla Ottona, na przestrzeni 900 mil kwadr., mało co więcej nad 700,000 mieszkańców. Ponieważ królestwo greckie poprzecinane jest górami, i posiada bardzo mało większych równin i mało dolin, a obok tego większa część tak zwanych rzek zaledwie na to miano zasługuje, gdyż rzeki te w lecie powiększej części wysychają; zważywszy oraz tę okoliczność, że kraj ten nie posiadał wówczas nie tylko dróg bitych, lecz nawet dobrych gościńców zwykłych,— można sobie wyobrazić stan w jakim znajdowała się wtedy odrodzona Grecja, po tak olbrzymiem wytężeniu wszystkich sił przeciw potędze tureckiej. Z dróg Grecja posiadała jednę tylko, wiodącą z Nauplji, poprzednio głównego miasta, do Argos, na przestrzeni mili zaledwie. Obecny stan tego kraju jest o wiele lepszy. Ludność zwiększyła się, dogodne drogi zostały pobudowane, przez co przemysł, głównie rolniczy, wzmógł się, a handel doszedł do stanu kwitnącego. Marynarka kupiecka Grecji posiada obecnie 4,230 żagli, w tej liczbie 1,053 wielkich statków, mających po 100 przeszło tonn objętości każdy; liczba portów czyli miast morskich wynosi 22, podczas gdy poprzednio było ich tylko 14. Ogół objętości floty kupieckiej, wynosi 247,661 tonn, a liczba majtków doszła do 27,372, podczas gdy po ukończeniu wojny Grecja posiadała tylko 440 statków ogólnej objętości 52,000 tonn.

Armja regularna Grecji wynosi teraz: 2 bataliony piechoty linjowej, każdy złożony z 8 kompanij, i 2 bataliony strzelców, każdy o 6 kompanjach, czyli razem piechota regularna wynosi 4,013 oficerów, podoficerów i żołnierzy; jazda zaś składa się z 3 szwadronów ułanów i dragonów i z batalionu artylerji o czterech kompanjach, z których pierwsza przeznaczona jest do służby polowej, a trzy (mające każda po pół baterji) do służby w górach. Do tego dodać należy kompanję rzemieślników od artylerji i sztab inżenjerji, liczący 28 oficerów i 24 podoficerów. Wojsko zaś nieregularne, kompletowane zapomocą dobrowolnych zaciągów, wynosi 8 batalionów straży granicznej, każdy o 4-ch kompanjach. Żandarmerja liczy 110 pieszych i 15 konnych brygad (razem 1,446 ludzi). Oprócz tego Grecja ma cztery tak zwane tetrarchje falangi, z których każda złożona jest z 400 wysłużonych oficerów z oddziałów ochotniczych z czasów ostatniej wojny.

Po ukończeniu wojny, kraj pokrywały gruzy i zwaliska, a same Ateny, dokąd w 1834 roku przeniesioną została stolica królestwa, przedstawiały smutny widok spustoszenia, licząc najwięcej 250 domów, podczas gdy reszta mieszkań, były to szałasy, na zwaliskach naprędce wzniesione. Wsi i zajazdów w właściwem tych wyrazów znaczeniu nigdzie w całym kraju nie było, a podróżujący zmuszeni byli zabierać z sobą na muły zapasy żywności i wszystko w drodze niezbędne. Postać rzeczy się zmieniła: wioski i miasta pobudowały się, dobry był zawitał pod ubogie niegdyś strzechy, dla których stół, krzesło, nóż, widelec i t. p. były dawniej zbytkami nieznanemi.

Obok dobrobytu materjalnego, i oświata znaczne uczyniła postępy. Grecja posiada obecnie następujące zakłady naukowe: uniwersytet w Atenach, z 39 profesorami i 500 studentami; szkołę wojskową; 7 gimnazjów, z 43 profesorami i 1,077 uczniami; 79 szkół helleńskich, z 133 nauczycielami i 3,872 uczniami; 4 zakłady naukowe prywatne i 3 zakłady gminne; seminarjum teologiczne; szkołę normalną; 338 szkół gminnych dla chłopców, z 336 nauczycielami i 33,900 uczniami; 31 szkół gminnych dla dziewcząt; jeden instytut wychowania panien; akademję rolniczą w Tiryns. W ogóle na ludność, wynoszącą obecnie mało co więcej nad milion mieszkańców, liczba młodzieży uczęszczającej do szkół dochodzi do 47,000. Obok tego królestwo greckie posiada towarzystwa: lekarskie, nauk przyrodzonych, archeologiczne i sztuk pięknych, obserwatorjum astronomiczne w Atenach (zbudowane kosztem bar. Sina z Wiednia), bibiotekę tamże, liczącą 70,000 tomów i t.d. Dodać tu jeszcze należy, że kosztem rządu, 27 młodych greków kształci się w rozmaitych naukach zagranicą. W 1831 r. Grecja nie miała żadnego czasopisma i posiadała jednę zaledwie, i to nieszczególną drukarnię; obecnie liczba drukarń wynosi w Atenach 19, w Syrze 5, a w Tripolicy, Nauplji, Patras i Chalkis po jednej. Pism perjodycznych wychodzi na teraz w Grecji 22, mianowicie: 15 w Atenach, 3 w Syrze, 1 w Tripolicy, 1 w Nauplji, 1 w Patras i 1 w Chalkis, nie licząc w to czterech wydań perjodycznych większych rozmiarów.

— Korespondencje z Turynu podają opis klęsk spowodowanych w ostatnich czasach we Włoszech, przez wylewy. Wezbranie rzeki Varu we Francji, sprawiło wielkie szkody, a w Marsylji otrzymano wiadomość o przerwaniu kolei żelaznej wiodącej do Tulonu; lecz spodziewano się, że przerwanie to długo nie potrwa. Potopowe deszcze padały w Marsylji i okolicach, Rodan znacznie wezbrał. Z Nimes donoszą także o wezbraniu rzek; dotąd nie sprawiła ono żadnych szkód, ale wszędzie przedsiębiorą środki ostrożności. W dep. Pyreneów wschodnich, deszcze zaczęły padać od dnia 28 Października, to jest od dnia wskazanego w przepowiedni p. Mathieu de la Drôme, która z tąką nieufnością była przyjęta przez publiczność. Jednocześnie tegoż dnia dało się uczuć trzęsienie ziemi o godzinie 11 minut 5, w czasie najgwałtowniejszego deszczu, w Amelie-les-Bains. Wiele osób już śpiących trzęsienie to wyrzuciło z łóżek. Ziemia i domy mocno były wstrząśnięte, chociaż nie można było oznaczyć kierunku oscylacji. Wstrząśnienie było silne i trwało 4 sekundy, z towarzyszeniem huku podobnego do odległego odgłosu strzału z działa, lecz bardziej przedłużonego i przytłumionego.

Z Lizbony donoszą pod 30-m Października, że na wyspie Fayal miał miejsce szereg trzęsień ziemi w przeciągu dziewiętnastu dni. Wielu mieszkańców przeniosło się na inne wyspy archipelagu Azorskiego; interesa wszelkie zawieszono, i codziennie odprawiano modły w kościołach.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Niedawno opuścił prasę, wydany staraniem Redakcji Biblioteki Warszawskiej, *Kalendarz dziesięciogroszowy na r.* 1863 (Rok pierwszy. Warszawa w drukarni J. Jaworskiego). Jest to najtańszy z wydanych dotąd kalendarzy, lecz stosunkowo do swej objętości i innych zewnętrznych warunków, droższy może od wielkich Kalendarzy, jak Towarzystwa Dobroczynności, J. Jaworskiego, Ungra, i mniejszych, jak kalendarz dla ludu polskiego wydany staraniem Redakcji Gazety Rolniczej a nakładem Adama Mieczyńskiego i Jana Jaworskiego. *Kalendarz dziesięciogroszowy* przeznaczony jest, jak się okazuje z niektórych artykułów, bardziej dla ludności miejskiej, rzemieślniczej, niż dla ludności wiejskiej, a swoją taniością, doborem artykułów tak przedrukowanych jak i naumyślnie dla kalendarza napisanych, bezwątpienia zyska sobie licznych kupujących go czytelników. Na stu przeszło stronicach zawiera on oprócz części kościelnej i astronomicznej i oprócz przedruków, niektórych bardzo pożytecznych wiadomości praktycznych, o drzewie opałowem, kasach oszczędności, rad lekarskich, i t. d., pomiędzy innemi: Myśli i zdania o zachowaniu zdrowia; przeznaczone szczególniej dla rzemieślników, przez Stanisława Janikowskiego; Jak to ludzie gromadnie pożyteczne rzeczy robić mogą, przez A. G., i tegoż, Jak drogą dla każdego człowieka jest własność; Jastrząb i Sowa, przez Sz. M.; Święty Eligjusz patron rzemieślników robiących z metalu, przez A. W.; Stanisław Staszic, przez F. S. D. i t. d. Dwa udatne drzeworyty, jeden przedstawiający legata papiezkiego i posła Cesarza Austrjackiego, błagających Jana III o pomoc dla Wiednia, i drugi, Stefana Czarnieckiego uderzającego na Szwedów, nie mało się przyczyniają do ozdoby *Kalendarza dziesięciogroszowego*, któremu śmiało można przepowiedzieć pomyślne powodzenie.

— Gazeta Petersburgska *Birżewyja Wiedomosti* donosi, że w roku 1863—64 wydawany będzie w Petersburgu, pod redakcją p. Tolla, *Słownik podręczny* dla informacji we wszystkich gałęziach wiadomości, czyli podręczny słownik encyklopedyczny. Prenumeratę przyjmęje Redakcja *Uczitela*.

— Numer 10-ty (październikowy) czasopisma miesięcznego serbołużyckiego, pod tytułem *Łužičan, czasopis za zabavu a powučenje*, obejmuje między innemi: Poezję—*Pži kim stoi wszo sušenje?* przez p. Stempla.— Podróż po dolnych Łużycach (*Pućowanje po Delnich Łužicach*), przez p. Fiedlera.— Dokończenie artykułu pod tytułem: Jakie rośliny posiada kraj serbołużycki? (*Kajke rostliny znaja Serbjo?*); artykuł ten ważny jest pod tym względem, iż obejmuje skazówkę do terminologji botanicznej serbołużyckiej.— Wiadomości rozmaite pod tytułem: *Z Budyszina a z Łužicy*.— Przegląd słowiański (*Słowjanski rozhlad*), obejmujący wiadomości pobieżne o literaturze słowiańskiej, głównie zaś o polskiej i czeskiej.

— W Pradze, nakładem księgarni słowiańskiej, wyszło 14 pięknych utworów poetycznych przez p. Szwejdę, pod tytułem: *Sybillinske viestby*.

Rada Stanu Królestwa.

PROTOKÓŁ

RADY STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO.

z dnia 6 (18 *Listopada*) 1861 *r.*

Posiedzenie rozpoczęło się pod prezydencją p. o. Namiestnika. Odczytano:

Projekt do Najwyższego Ukazu o prawach cywilnych mieszkańców wyznania Mojżeszowego.

Powody do projektu tego i wnioski połączonych Wydziałów Rady Stanu, Skarbowo-Administracyjnego i Prawodawczego, w rozpoznaniu projektu uczynione.

Przystąpiono następnie do ogólnej dyskusji nad projektem, który:

w art. 1-ym postanowione Dekretem króla Saskiego Księcia Warszawskiego z d. 19 Listopada 1808 r. zawieszenie żydów w wolności nabywania na własność dóbr nieruchomych ziemskich, uchyla względem wyznawców religji mojżeszowej po polsku czytać i pisać umiejących, bez możności wszakże:

a) Sprawowania w dobrach nabytych urzędu Wójta gminy lub zastępcy tegoż do lat 10-ciu;

b) nabywania osad pańszczyźnianych pod Ukaz 1846 r. podpadających, dopóki robocizna z tychże na okup lub czynsz zamienioną nie będzie, najdalej wszakże do lat 10;

c) otrzymywania jednocześnie z nabyciem dóbr prawa kollacji kościelnej i w końcu,—

d) wykonywania propinacji i wyszynku trunków w dobrach nabytych inaczej, jak stosując się ściśle do obowiązujących obecnie przepisów.

W art. 2 i 3 znosi wszelkie ograniczenia żydów w możności nabywania na własność domów i wszelkich innych nieruchomości i zamieszkiwania w miastach, niektórych ich częściach, lub wsiach, utrzymując jedynie w art. 4-m ograniczenia dotyczące zamieszkiwania żydów w obrębie 21-o wiorstowym do granicy Prus i Austrji.

W art. 5 i 6 znosi wszelkie istniejące obecnie pomiędzy Chrześcjanami a Żydami różnice, w prawie świadczenia tak przy aktach cywilnych, jak i w sprawach karnych, przepisując zarazem w art. 7 nową dla Żydów formę przysięgi, tak w sprawach cywilnych, jak i karnych.

W art. 8 pozbawia na przyszłość mocy dowodu wszelkie akta w języku hebrajskim lub niemiecko-żydowskim spisywane lub podpisane, i nakoniec,—

w art. 9-m wkłada na Radę Administracyjną Królestwa obowiązek przejrzenia obowiązujących dotąd co do żydów przepisów pod względem wolności prowadzenia rzemiosł, handlu i przemysłu, oraz szczególnych ciążących tę część ludności podatków i zaprojektowania stosownych w tej mierze zmian.

W ciągu ogólnej dyskusji Radca Stanu Heylman uczynił wniosek o odroczenie projektu, nieupatrując jeszcze w usposobieniach moralnych i społecznych ludności wyznania mojżeszowego dojrzałości koniecznej do asymilacji zupełnej z ludnością Chrześcjańską. Rada Stanu uważała w ogóle: że wzniesienie ścieśnień, którym dotąd ulegali żydzi w Królestwie Polskiem, pod względem używania praw cywil:, jako dążące do moralnego podniesienia i uzacnienia znacznej części mieszkańców kraju, dotąd byt swój naprzeciwko surowości ustaw, ciągłem prawa obchodzeniem cechującej, jest tak dalece na czasie, iż główna zasada projektu, przypuszczająca żydów do używania praw cywilnych na równi z innemi mieszkańcami, nie zdaje się wymagać bliższego usprawiedliwienia i że tylko ze względu na stosunki właścicieli ziemskich do zamieszkałej w ich dobrach ludności, mające swoją podstawę w przeszłości i ulegające obecnie przekształceniu w duchu obowiązującego prawa cywilnego może być uważane za uzasadnione czasowe ograniczenie żydów, bądź w nabywaniu własności ziemskiej ostatecznie nie urządzonej, bądź w prawach innych, niż majątkowe właścicielom służących. Samo przez się rozumie się przy tem, że żydzi nabywający własność gruntową nie mogą wykonywać praw z wyznaniem religijnem związek mających. Co do podatków, którym ta część ludności oddzielnie ulega, tych zniesienie, jakkolwiek jest pożądane, nastąpić przecież nie może przed obmyśleniem nowych źródeł, z którychby ubytek w dochodach bądź Skarbowych, bądź miejskich ztąd powstać mający, mógł być zastąpionym, jakoteż Rada uznając główne zasady projektu w zupełności usprawiedliwionemi, wniosek Radcy Stanu Heylman wszystkiemi głosami przeciwko jednemu odrzuciła.

W tem miejscu p. o. Namiestnika zdał prezydencję Tajnemu Radcy Łęskiemu.

W dyskusji nad szczegółowemi rozporządzeniami projektu, Rada zgodnie z wnioskiem swoich Wydziałów uzupełnionym przez Tajnego Radcę Płatonowa, zgodziła się na zaprojektowanie zamienienia wyrazów zamieszczonych we Wstępie projektu „na przedstawienie Rady Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego" słowami: „po wysłuchaniu Rady Stanu na przedstawienie p. o. Namiestnika Naszego Królestwa Polskiego," a to w myśl art. 48 organizacji Rady Stanu, stanowiącego, iż:

rozpoznane przez Radę projekta składają się Namiestnikowi dla przedstawienia NAJJAŚNIEJSZEMU PANU.

Artykuł 1-szy wywołał wniosek Radcy Stanu Zaborowskiego i zniesienie warunku umienia czytać i pisać po polsku, od którego projekt możność dla żydów nabywania dóbr ziemskich zależną uczynił wniosek oparty tak na trudności określenia stopnia położonej za warunek umiejętności, jako też i sprawdzania rzeczywistości zadosyć uczynieniu warunkowi temu, trudności na samą nawet możność zawieranych aktów oddziaływać mogącej.

Rada biorąc na uwagę, że warunek ten mógłby istotnie wytworzyć w zastosowaniu trudności i dać powód do dowolnego tłomaczenia zasady i do nieporozumień w ocenieniu ważności aktów, a w dalszej konsekwencji zachwiać dobrą wiarę stron do aktu wpływających, zwłaszcza, że w myśl przepisów obowiązującego Kodeksu, umowy o nabywanie nieruchomości mogą bydź sporządzone nietylko notarjalnie lecz i za podpisem prywatnym;

że jakkolwiek w Najwyższym Ukazie z d. 5 Czerwca 1861 r. umiejętność czytania i pisania po polsku przepisaną została za warunek dla wyborców i wybieralnych do Rad miejskich i powiatowych, zasady tej wszakże nie można odnosić do aktów zwyczajnych życia cywilnego, tam bowiem potrzebę takiego warunku dla wszystkich bez wyjątku, wskazywał pewien stopień udziału w służbie publicznej, znajomości krajowego języka niezbędnie wymagający, tu zaś byłby on tylko ścieśnieniem, tem więcej dotkliwem dla ludności żydowskiej, że widziałaby się wyłącznie obciążoną wyjątkowym przepisem, wtenczas kiedy inne narodowości krajowego języka nie posiadające, obostrzeniu temu nie ulegają.

Z tych względów Rada Stanu większością 16 głosów przeciwko 8 oświadczyła się za wypuszczeniem z art. 1-go warunku, umienia czytać i pisać po polsku wymagającego.

W przedmiocie 1-go ustępu artykułu 1-go, Członek Rady Kruzensztern objawił zdanie, iż oznaczenie 10-o letniego terminu, do którego żydzi w nabytych dobrach obowiązków Wójtów pełnić nie będą mogli, nie zdaje się usprawiedliwionem i że termin ten w ogóle uznaniu Rządu pozostawićby należało; uwagi tej wszakże Rada większością 21 głosów przeciwko 3 nie podzieliła, uważając termin oznaczony za właściwy i dostateczny.

W przedmiocie ustępu 2-go art. 1-go p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, Członek Rady Kruzensztern uczynił wniosek:

aby starozakonnym wolno było kupować takie jedynie majątki ziemskie, w których albo nie ma gruntów podchodzących pod przepisy Najwyższego Ukazu z dnia 21 Maja (7 Czerwca) 1846 r., albo też w których wszystkie grunta podchodzące pod też przepisy, są wieczyście oczynszowane. Wniosek zaś ten oparł głównie na jednym z najważniejszych powodów trwającego dotąd zakazu żydom nabywania dóbr ziemskich, a którym mianowicie był ten, iżby oni nie dostępowali nad ludem chrześcjańskim zwierzchnictwa dominialnego, opierającego się na stosunku pańszczyźnianym.

Rada Stanu mając na względzie, że jakkolwiek według Najwyższego Ukazu z dnia 4(16) Maja r. b. wolno jest włościanom już od dnia 19 Września (1 Października) r. b. przechodzić na okup i wolno im również już od tej daty i to bez względu, czy przejdą na okup, czy pozostaną przy odbywaniu robocizny w naturze, domagać się stałego oczynszowania; okup wszakże pieniężny w wielu miejscowościach nie doszedł jeszcze do skutku, że dalej, chociażby okup ten i nastąpił, to i w takim razie stanowić jeszcze nie będzie ostatecznego uregulowania stosunków włościańskich i zupełnego wyjścia włościan z pod zwierzchnictwa dominialnego dziedziców, które nastąpi dopiero z przejściem ostatecznem włościan na czynsze,—pożądaną zaś jest rzeczą, aby żydzi nie mieli zwierzchnictwa dominialnego nad włościanami, że w końcu wniosek p. o.

Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych za uciążliwy poczytywanym nawet być nie może, gdy obecnie już w połowie dóbr prywatnych kraju, albo nie ma gruntów pod przepisy Ukazu z roku 1846 podchodzących, albo są już oczynszowane, a druga połowa dóbr, w których włościanie nie są oczynszowani, odtąd stopniowo zmniejszać się będzie.

Z tych wszystkich względów Rada powołany wniosek większością 21 głosów przeciw 3 przyjęła.

Drugi wniosek tegoż wnioskodawcy:

> aby nabywcom dóbr starozakonnym, dopóki lasy w tych dobrach urządzone nie zostaną, wolno było używać drzewa jedynie na miejscowe potrzeby,

jako niczem nieusprawiedliwioną uciążliwość stanowiący, odrzuconym został przez Radę wszystkiemi głosami przeciwko jednemu.

Względem ustępu *c.* art. 1-go, Wydziały Rady wniosły, iżby redakcja ustępu tego udokładnioną została, w sposób zachowujący prawa osób trzecich do prezenty kościelnej w dobrach przez żydów nabywanych. Wniosek ten jednomyślnie został przyjętym.

Nad art. 2 projektu zawiązała się dyskusja, z powodu wniosku p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Kruzenszstern—o utrzymanie ograniczenia co do stałego osiedlania się obcych żydów w Warszawie, z rozszerzeniem wszakże warunków, którym zadość czyniący żydzi już obecnie do Warszawy przesiedlać się mogą, przez dozwolenie osiadania w Warszawie każdemu żydowi, który ukończy kurs nauk w jednym z wyższych lub średnich zakładów naukowych rządowych, lub który odznaczać się będzie w jednej ze sztuk wyzwolonych. W poparciu tego wniosku Członek Rady Kruzenszstern przywiódł, że w mieście Warszawie istnieje opłata biletowego od obcych starozakonnych, dająca kasie miejskiej dochodu 79,000 rs. rocznie, że według projektu mianowicie art. 9 opłata biletowego obecnie jeszcze się nie znosi, dozwolenie zaś niczem nieograniczonego przesiedlania się żydom do Warszawy, równałoby się zniesieniu jej de facto i mogłoby dać powód do pretensij ze strony dzierżawców tego dochodu.

Wniosek powyższy popartym został przez Członków Rady: Płatonowa i Łaszczyńskiego.

Przeciwnie większość Rady mniemała, iż dla zapewnienia dochodu kasie miasta Warszawy, nie należy czynić wyjątków od zasadniczej myśli projektu, a nadto, że dozwolenie osiedlania się żydom w Warszawie, nie daje przewidywać zbyt znacznego uszczerbku w dochodzie z opłaty biletowego, gdyż czasowo przyjeżdżający do Warszawy dla uniknienia tej opłaty, wyjątkowo tylko przesiedlać się będą do tego miasta; że wreszcie, gdy właśnie obecnie dochód z opłaty biletowego ma być na nowo w dzierżawę wypuszczonym, reklamacjom dzierżawcy przez stosowne zastrzeżenie w kontrakcie zapobiedz by się dało, — jakoż uczyniony wniosek większością 15 głosów przeciw 9 odrzuconym został. Na tem posiedzenie ukończono.

Stan zakładów naukowych w Galicji Austrjackiej

(nadesłane)

Kraków, w Październiku.

(*Dalszy ciąg—patrz Nr.* 252).

Rozporządzenie ministra Doblhofa, przez Stadiona w szkołach zachodniej Galicji nie cofnięte, zmodyfikowane zostało nowem postanowieniem ministra Oświecenia, hr. Thuna. W Wrześniu 1850 roku wydał ów minister reskrypt regulujący kwestję językową na gimnazjach galicyjskich.

W celu zaprowadzenia jednostajności w sprawie językowej — a niejednostajność ztąd pochodziła, że jak już na innem nadmieniliśmy miejscu, obok nauczycieli Polaków pozostali nauczyciele Nie-polacy po niemiecku uczyli—na gimnazjach: Bocheńskiem, Tarnowskiem, Sandeckiem i Rzeszowskiem—reskrypt rzeczony postanowił, co następuje:

Językiem wykładowym jest język polski; jednak historja i jeografja począwszy od klasy trzeciej aż do ósmej, łacina w siódmej i ósmej, a język grecki w ósmej po niemiecku mają być wykładane.

Gimnazjum Przemyskie, w pośrodku między wschodnią a zachodnią częścią kraju położone, miało pozostać niemieckiem, a języki polski i ruski, jako przedmioty wolne do wyboru rodzicom pozostawiono. Religji udzielać miano na tem gimnazjum po polsku i po rusku według obrządków, a w obu razach według potrzeb uczniów równocześnie i w języku niemieckim.

Krakowskie gimnazjum miało tymczasowo pozostać całkiem polskiem, a tylko w miarę wzmagającej się znajomości języka niemieckiego uczniów, miało się zrównać z resztą gimnazjów galicyjskich. Niedługo więc potem, bo już w roku 1852 zaprowadzono tu naukę historji i jeografji w dwóch najwyższych klasach w języku niemieckim. I tu więc, jak w roku 1847 na uniwersytecie, szła reforma od góry, bo od klas najwyższych, chociaż uczniowie ich za mało jeszcze mieli czasu, aby w obcym, a tak trudnym języku, dostatecznej do traktowania kwestij historycznych nabyć wprawy.

Gimnazja wschodnio-galicyjskie i w skutek reskryptu w mowie będącego nie uległy zmianie. Tak jak poprzód pozostać miały i nadal niemieckiemi, dokąd się nie rozwinie język ruski. Języki niemiecki i ruski były tu dla wszystkich obowiązkowemi; polski przedmiotem do woli pozostawionym. Religji uczyć można było już naówczas po rusku, chociaż język ruski, według zdania samego ministerstwa nie był jeszcze wykształcony, bo w innych przedmiotach zastępował go jeszcze język niemiecki; młodzież polska pobierać mogła naukę religji po polsku; ale znów tak jak przy gimnazjum Przemyskiem robi reskrypt dodatek, że tak Polacy, jak i Rusini zarazem i po niemiecku religji uczyć się mają, szczególniej w klasach wyższych, a to dla braku odpowiednich książek.

Dla czego właśnie na tych gimnazjach, gdzie wszystko w niemieckim zaprowadzono języku, religja nawet miała być po niemiecku, trudno nam odgadnąć. Bo jeśli brak książek miał być przyczyną, to mogło się to tylko tyczyć książek ruskich, gdyż w zachodnio-galicyjskich gimnazjach, gdzie religji uczono po polsku, musiały być i książki, jeśli reskrypt nic o języku niemieckim na wypadek braku książek nie wspomina. Jeśli zaś książek nie było, a przecież naukę religji w języku polskim pozostawiono, to można było to samo zastosować i do młodzieży obrządku łacińskiego na gimnazjach wschodnich. Tymczasem reskrypt pozbawiał młodzież tamtejszą polską uczącą się wszystkiego już po niemiecku, jeszcze tego jedynego dobrodziejstwa; t. j. słuchania i uczenia się prawd wiary, w swoim własnym języku, w którym matki w serca dziecięce pierwsze wszczepiały pojęcia.

Jeszcze jedno reskrypt w mowie będący zawierał postanowienie. Jedno gimnazjum Lwowskie, tak zwane dominikańskie, miało względem reszty wschodnio-galicyjskich gimnazjów stanowić wyjątek, jak się reskrypt wyraża. Wyjątkowy ten jego charakter równał się zupełnie charakterowi gimnazjum Przemyskiego, o którego urządzeniu nieco wyżej wzmianka była. Uczyć miano na niem wszystkiego po niemiecku; tylko język ruski nie był obowiązkowym jak na innych gimnazjach wschodnio-galicyjskich, ale oba języki polski i ruski były przedmiotami do woli rodziców pozostawionemi.

Wyjątkowość ta gimnazjów dominikańskiego i Przemyskiego, a mianowicie punkt, że język ruski nie był obowiązkowym dla wszystkich, była to nowa koncesja, którą *naówczas* zrobił reskrypt żywiołowi polskiemu w wschodniej części kraju naszego; żywiołowi przy powszechnem równouprawnieniu także mającemu swe prawa. Napisaliśmy, że *naówczas* zrobił reskrypt tę koncesję dla żywiołu polskiego, gdyż na przyszłość obiecywał inne a nierównie większe. Reskrypt bowiem określiwszy wyjątkowe położenie gimnazjum Lwowskiego dominikańskiego, dodaje, że na wypadek, jeśliby w tem gimnazjum dominikańskiem liczba uczniów była tak wielką, żeby trzeba klasy dzielić na oddziały poboczne, oddziały te klas czterech niższych miałyby bydź urządzone na wzór gimnazjów zachodnio-galicyjskich; a jeżliby się na przyszłość wykazała potrzeba trzeciego gimnazjum we Lwowie, gimnazjum to przyszłe miałoby także być takiem, jakiem są zachodnio-galicyjskie zakłady.

A zatem owe *możliwe* poboczne klasy i owo trzecie *przyszłe* gimnazjum miało według owego reskryptu kiedyś, jeśliby weszło w życie, uwzględnić potreby młodzieży polskiej w wschodniej części kraju; odrazu przeznaczając jedno z Lwowskich gimnazjów dla młodzieży polskiej, nie można było tego zrobić; zostawiano to lepszej przyszłości, tak jakby to życie młodzieży i stosowna do naturalnego rozwoju Władz przyrodzonych pora, zatrzymać albo odwlec się dały. Młodzież polska w owej części kraju albo *de facto* była, albo jej nie było.

W pierwszym razie, jeśli młodzież *de facto* była, szkoła potrzebom jej odpowiednia zaraz była niezbędną, a tem samem zaraz powinna była być utworzoną; w drugim razie i na przyszłość nie była potrzebną. Robiąc ów dodatek ministerjum przyznawało, że i w wschodniej części kraju jest młodzież taka sama, co i w zachodniej; a jednak pomimo to nie dając jej, od razu stosownej szkoły, która jej się według praw Boskich, a nawet już według samej naówczas tak często głoszonej zasady równouprawnienia należała, puściło sprawę na delatę; młodzież zaś, chociażby wytężonem okiem spoglądała była w ową możliwą lepszą przyszłość, o której rzeczony dodatek wzmiankę był uczynił, doświadczała tym czasem na sobie prawdziwości przysłowia: „Nim słońce zejdzie, rosa oczy wygryzie."

Wprawdzie nie długo po wydaniu w mowie będącego reskryptu, okazała się potrzeba utworzenia w gimnazjum dominikańskiem czterech klas niższych pobocznych; liczba bowiem uczniów wzrosła tak bardzo, że ich w klasach pomieścić nie było można. Nowe te klasy poboczne urządzono na wzór szkół zachodnio-galicyjskich reskryptem w mowie będącym zakreślony,—ale nie oddzieliwszy nowych tych klas od reszty gimnazjum dominikańskiego, całkiem niemieckiego, rzecz w samym zawiązku skrzywiono. Najpierw bowiem klasy te poboczne zależały tylko od wielkiej liczby uczniów klas głównych; a więc na wypadek, gdyby która z klas głównych nie miała była tylu uczniów, żeby ją podzielić była potrzeba, klasa poboczna upaśćby musiała. Powtóre, klasy te nowe w samych sobie nie miały celu; przyspasabiały bowiem uczniów do gimnazjów wyższych całkiem niemieckich, bo tylko takie były we Lwowie. Uczniowie więc, którzy początki nauk w czterech klasach niższych w znacznej części w polskim pobierali języku, w piątej zaraz klasie całkiem niemieckiej, stanąć musieli na równi z kolegami, którzy we wszystkich niższych klasach wszystkiego po niemiecku się uczyli, a zarazem dostawali się bardzo często pod nauczycieli ani słowa po polsku nie umiejących. Na koniec klasy te tak zwane polskie stały pod dyrekcją niemiecką gimnazjum dominikańskiego. Co wszystko to razem zważywszy, łatwo pojąć, jak chwiejnem było i od wielu to różnorodnych stosunków zależało istnienie i powodzenie owych klas pobocznych, które według reskryptu uwzględnić miały potrzeby młodzieży polskiej.

Dodać jeszcze i to należy, że dopiero w r. 1857 klasy te poboczne na osobne czteroklasowe zamieniono gimnazjum; że nie uzupełniono go dotąd na gimnazjum całe, dowodzi tego deputacja miasta Lwowa, która przed kilkoma tygodniami w tej sprawie do Wiednia udawać się musiała. (*d. c. n.*)

TEATRA W WARSZAWIE.

Wielki Teatr.—Dziś we Wtorek, d. 11 Listopada, komedja ze śpiewkami w 1-ym akcie, z francuzkiego: **Folwark Primerose**, odegrana przez pp. *Stolpego*, *Królikowskiego*, *Bakałowiezową*, *Chęcińskiego*. — Diveriissement układu Romana Turczynowicza, z muzyką Józefa Stefaniego: **Uroczystość Róż**, tańczony przez pp. *Piotrowską*, *Kowalską*, *Józefę i Marję Oliwińskie*, *Brandtową*, *Popiela*, *Zarembę*, *Klugera*, i corps de balet.—Komedja w 17m akcie z francuzkiego: **Uściskajmy się!** odegrana przez pp. *Żołkowskiego*, *Swiergocką*, *Swieszewskiego*, *Stolpego*, *Prochazkę*, *Adlera*; oraz **Divertissement**, tańczone przez pp. *Stefańską*, *Brandtową*, *H. Popiel*, *Wł. Królikowską*, *Cholewicką*, *Józefę Kluger*, *Zofję Piotrowską*, *Ryczerkiewicza*, *Jagielską*, i corps de balet.

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1go piętra....	4	50	10	Amfiteatr 2go pięt..	,,	75	$2\frac{1}{2}$
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	$2\frac{1}{2}$
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto ,, drugich.	1	5	$2\frac{1}{2}$
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	,,	90	$2\frac{1}{2}$
Amfiteatr 1go piętra				Galerja, miej. num.	,,	$52\frac{1}{2}$	,,
w 6ciu pier. rzę.	1	5	$2\frac{1}{2}$	Galerja, miej. nien.	,,	45	,,
w następnych.	,,	90	$2\frac{1}{2}$	Paradyz..........	,,	$22\frac{1}{2}$	,,

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro, we Środę, Teatr Rozmaitości. — **Śluby panieńskie.—Małe nieprzyjemności.**

— W dniu wczorajszym, na targach odbywających się w urzędzie konsumcyjnym miasta Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10 od rs. 1 kop. $79\frac{1}{2}$ do rs. 1 k. $83\frac{3}{4}$ za garniec od kop. $58\frac{1}{2}$ do kop. 60.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

z dnia 10 *Listopada*

Monety.	żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie. . . .	—	—	5	57
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	—	—	—	—
Papiery.				
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)	92	89	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. / ditto Serja II.	14	89	14	87
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.	116	25	—	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.	91	75	91	25
Akcje Wspólki Żeglugi Parowej po rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100 . .	—	—	—	—
dito 500 . .	95	—	94	75
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Wied.	—	—	88	—
Wexle.				
Berlin . . 100 Tal. 2 M.	100	20	100	5
,, . . . 100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Gdańsk . . 100 Tal. 2 M.	—	—	—	—
,, . . . 100 Tal. k. t.	—	—	—	—
Hamburg . . 300 BMk. 2 M.	152	70	—	—
Londyn . . 1 Ft. St 3 M.	6	78	—	—
Moskwa . . 100 Rs. 1 M.	—	—	—	—
Petersburg . 100 Rs. 1 M.	—	—	—	—
,, . 100 Rs. k. t.	—	—	—	—
Paryż . . . 300 Fr. 2 M.	80	70	—	—
,, . . . 300 Fr. 1 M.	—	—	—	—
Wiedeń . . 150 Złr. 2 M.	83	10	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. $44\frac{4}{9}$
,, ,, od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. 23

KURSA TELEGRAFICZNE.

z Berlina z dnia 10 *Listopada.*

	żądają	płacą.
5ta Pożyczka Rossyjska	—	$89\frac{3}{4}$
6ta ,, ,, ...	—	$97\frac{1}{2}$
Obligacje Skarbowe 4%	—	$85\frac{1}{4}$
Listy zastawne 4%	—	$88\frac{1}{2}$
Bilety Banku Polskiego	—	$89\frac{1}{8}$
Weksle na Warszawę	—	89
,, Petersburg 3 tygodniowy .	—	$98\frac{7}{8}$
,, Londyn 3 miesięczny . .	—	—
,, Paryż 2 ,, . .	—	—
,, Hamburg 2 ,, . .	—	—
,, Wiedeń 2 ,, . .	—	$81\frac{5}{8}$
Żyto na targu	—	$47\frac{3}{4}$
,, na dostawę późniejszą	—	$44\frac{1}{8}$
z Paryża.		
Renta 3%	—	70 80
Akcje kredytu ruchomego	—	1182

Liverpool, 8 *Listopada.* Sprzedano dziś 1,000 wańtuchów bawełny. Ceny od wczoraj nie uległy zmianie. Fair-Dhollerach $15\frac{1}{2}$—16.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 3526)

Po Wilhelmie Elers majstrze iglarskim, w d. 22 Sierpnia 1852 r. i Karolinie z Langnerów Elers, pozostałej po nim wdowie, w dniu 31 Sierpnia 1852 r. w Warszawie zmarłych, pozostał spadek, składający się z kwoty rs. 84 w depozycie Banku Polskiego znajdującej się, stosownie do Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. wzywam osoby interesowane, aby z prawami jakie do spadku tego mieć mogą, w ciągu miesięcy sześciu, od daty pierwszej publikacji tego obwieszczenia zgłosiły się.

Po bezskutecznem zaś upływie zakreślonego czasu, uczyniony będzie, do Trybunału Warszawskiego Gubernii Warszawskiej w Warszawie wniosek o w prowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie powyższego spadku, jako bezdziedzicznego.

Warszawa d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1862 r.
T. Bartoszewicz, z. Obr. Pr.

(N. D. 4125) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Jędrzejowskiego.*

Po zmarłym Wojciechu Styrczyńskim współwłaścicielu nieruchomości pod Nr. pol. 21 (157, 158, 159 i 160) hypot. Nr. 64 w mieście Jędrzejowie położonej, otworzył się spadek, do regulacji którego termin na dzień 7 (19) Lutego 1863 r. naznaczam.

Jędrzejów d. 18 (30) Lipca 1862 r.
Karol Huzarski.

(N. D. 5842) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Pułtuskiego*

Po zmarłych: Szymonie Strzeleckim właścicielu nieruchomości w mieście Pułtusku Nr. 194 i 195. Mendli Tejdze Wajnsztok właścicielce nieruchomości w mieście Nawelsku Nr. 143.

Andrzeju Wróblewskim właścicielu nieruchomości w mieście Pułtusku Nr. 287.

Annie Kołakowskiej współwłaścicielce nieruchomości mieście Pułtusku Nr. 19 i 243.

Księdzu Mikołaju Rucińskim współwłaścicielu nieruchomości Nr. 51 w mieście Nawelsku.

Karolinie Rutkowskiej współwłaścicielce nieruchomości Nr. 77 w mieście Pułtusku. Toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których wyznacza się termin na dzień 9 (21) Maja 1863 r., w jakowym mający interes, stawić się winni w Sądzie naszym pod prekluzją.

Pułtusk d. 27 Października (8 List.) 1862 r.
Jaworski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 5686) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 14 (26) Listopada o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Leśnictwa Udrzyn straży Osuchowo sztuk 2900, wyraźniej sztuk dwa tysiące dziewięćset, ocenionych na rs. 4408 kop. 36 1/2, wyraźniej rubli srebrem cztery tysiące czterysta ośm kop. trzydzieści sześć i pół.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkiemi deklarantami nie będzie; w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między temi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do Kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych rs. 900, i w dowód tego kwit Kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży przejrzane być mogą: w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Płockim, oraz w Urzędzie leśnym Udrzyn we wsi Jeglu.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć: później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą: a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. $7\frac{1}{2}$, wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

Wskutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Września r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 2900 z leśnictwa Udrzyn Gubernii Płockiej za sumę ryczałtową rubli srebrem . . . (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej vadium rubli srebrem N. które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. dnia.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N".

Deklaracje nienapisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo niepoparte kwitem na vadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione

Warszawa d. 13 (25) Września 1862 r.
za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski.
(2) za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.

(N. D. 5687) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 14 (26) Listopada o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Leśnictwa Udrzyn straży Pecyna sztuk 4412, wyraźniej cztery tysiące czterysta dwanaście, ocenionych na rs. 6599 kop. 58 1/2, wyraźniej rubli srebrem sześć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć kopiejek pięćdziesiąt ośm i pół.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkiemi deklarantami nie będzie; w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między temi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych rs. 1600, i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11tą w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrzane być mogą: w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Płockim oraz w Urzędzie leśnym Udrzyn we wsi Jeglu.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. $7\frac{1}{2}$, wyraźnie, czysto, bez przekreślań i podskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja

Wskutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Września r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 4412, z Leśnictwa Udrzyn Gubernii Płockiej za sumę ryczałtową rubli srebrem (tu wpisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. N., które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania).

pisałem w N. dnia

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N."

Deklaracje nienapisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo niepoparte kwitem na vadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Warszawa dnia 13 (25) Września 1862 r.
za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski.
Naczelnik Sekcji K. Wydrzyński.

(N. D. 5688) *Komissja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w d. 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod Nr. 744 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z Leśnictwa Udrzyn straży Białobłoto sztuk 6190, wyraźniej sztuk sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt, ocenionych na rs. 9984 kop 98, wyraźniej rubli srebrem dziewięć tysięcy dziewięćset ośmdziesiąt cztery kopiejek dziewięćdziesiąt ośm.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie, w razie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do kasy głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych, lub innych procentowych papierach skarbowych, rs. 2500 i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji która złożona być winna przed godziną 11tą z południa w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży przejrzane być mogą: w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Płockim, oraz w Urzędzie leśnym Udrzyn we wsi Jeglu.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć, później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie

Wzór do deklaracji, która powinna być napisana na papierze stemplowym ceny kop. $7\frac{1}{2}$, wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i podskrobań, zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

Wskutek ogłoszenia Komisji Rząd. Przych. i Skarbu 13 (25) Września r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 6190 z Leśnictwa Udrzyn Gubernii Płockiej za sumę ryczałtową rubli srebrem (tu wpisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej vadium rub. sreb. N., które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam.)

Stałe moje zamieszkanie jest (wpisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. dnia.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko.)

Na kopercie wypisać „deklaracja do kupna drzewa N."

Deklaracje nie napisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo niepoparte kwitem na vadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Warszawa d. 13 (25) Września 1862 r.
za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski.
(2) za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.

(N. D. 5689) *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do wiadomości, iż w d. 14 (26) Listopada) r. b. o godz. 11 przed południem w pałacu rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod N. 744 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji, na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Gubernii Płockiej w bliskości rzeki Bugu położonych, a mianowicie z leśnictwa Udrzyn straży Udrzyn sztuk 4645, ocenionych na rs 6430 kop. 86, wyraźniej rubli srebrem sześć tysięcy czterysta trzydzieści kopiejek ośmdziesiąt sześć.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkimi deklarantami nie będzie; wrazie wszakże podania jednakowej oferty w dwóch lub więcej deklaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami, którzy jednakowe najwyższe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa: obowiązany jest złożyć do kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiźnie, Listach Zastawnych lub innych procentowych papierach skarbowych rs. 1600, i w dowód tego kwit kasy na wniesienie tej sumy dołączyć do deklaracji, która złożona być winna przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży, przejrzane być mogą w Warszawie w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnym Płockim oraz w Urzędzie leśnym Udrzyn we wsi Jeglu.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie które wolno szczegółowo obejrzeć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji, która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop. $7\frac{1}{2}$ wyraźnie, czysto, bez przekreślań, i poskrobań zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Września podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się kupić drzewa sztuk 4645 z Leśnictwa Udrzyn Gubernii Płockiej za sumę ryczałtową rubli srebrem (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane, i te niniejszem przyjmuję Przytem załączam kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. N. które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę (lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam).

Stałe moje zamieszkanie jest wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. dnia.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopercie wypisać deklaracja do kupna drzewa N.

Deklaracje nienapisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo niepoparte kwitem na vadium, lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji będą unieważnione.

Warszawa d. 13 (25) Września 1862 r.
za Dyrektora Wydziału, Dąbrowski.
(2) za Naczelnika Sekcji, K. Wydrzyński.

(N. D. 5695) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Ponieważ odbyta w dniu 9 (21) Października r. b. w biurze Rządu Gubernialnego licytacja na wydzierżawienie dochodów zyskowego i propinacji ryczałtowej w mieście Radziejowie tudzież garncowego w mieście Pyzdrach przez r. 1863, dla konkurentów nie przyszła do skutku, podaje zatem do powszechnej wiadomości, że powtórna głośna in plus licytacja na wydzierżawienie pomienionych dochodów przez r 1863, odbywać się będzie w biurze Rządu Gubernialnego o godzinie 11 z rana dnia 13 (25) Listopada r. b. poczynając od sumy zyskowe w mieście Radziejowie rs. 460 propinacja ryczałtowa w tymże mieście od rs. 2532, wiadrowe w mieście Pyzdrach od rs. 143 3 jako dotychczasowych ofert dzierżawnych.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę winien stawić się osobiście w miejscu wskazanem, i okazać przy licytacji dowód na złożone w kasie miejskiej, Gubernialnej lub Banku Polskim vadium 1/10 części powyższych sum wyrównywające, które odstępującemu zaraz zwrócone będzie, a utrzymującego się na kaucję po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zalicytowanej przez czas dzierżawy w Banku Polskim zatrzymanem zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy świątecznych w biurze Rządu Gubernialnego przejrzane być mogą.

Warszawa d. 16 (28) Października 1862 r.
z up. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Strożycki.
(2) Za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5837) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Gdy ogłoszone w pierwszym terminie licytacje na dzierżawy dochodów z kas Ekonomicznych niektórych miast, z propinacji na rok 1862 z powodu braku konkurentów spełzły bezskutecznie, Rząd Gubernialny przeto ogłasza, że na dzierżawę tychże samych dochodów odbywać się będą w Magistratach respective miast w drugim terminie głośne in plus licytacje, a mianowicie:

1. W dniu 12 (24) Listopada r. b. na dzierżawę propinacji miasta Augustowa od sumy rs. 1231;

na dzierżawę propinacji z 3ch przedmieść Augustowskich od rs. 64;

na dzierżawę propinacji miasta Pilwiszki od rs. 80 kop. 24;

na dzierżawę propinacji miasta Wiłkowyszki od rs. 602;

na dzierżawę propinacji miasta Zambrowa od rs. 329.

2. Wreszcie, lubo na dzierżawę dochodu kasy Ekonomicznej miasta Wąsosza z propinacji licytacja w Rządzie Gubernialnym w dniu 3 (15) Października r. b. odbytą została z postąpieniem za ten dochód kwoty rs. 106 kop. 20, gdy wszakże zgodnie z § 7 warunków przedlicytacyjnych jeden z konkurentów na 3ci dzień po licytacji złożywszy vadium postąpił za ten dochód 15% procent i żądał ponowienia licytacji, przeto też Rząd Gubernialny ogłasza, iż na propinację z tegoż miasta Wąsosza odbywać się będzie w dniu 15 (27) Listopada r. b. od sumy rs. 122 kop. 13.

Wszystkie te licytacje odbywać się będą jak wyżej rzeczono w respective Magistratach miast wszędzie od godziny 10 rano.

Każdy przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć na vadium, kwotę wyrównywającą 1/10 części sumy rocznej do licytacji ustanowionej, utrzymujący się zaś, obowiązany vadium takowe zamienione na kaucję w zupełności do 1/5 części sumy rocznej dzierżawy przez siebie postąpionej.

Inne zaś szczegółowe warunki jak również taryfy opłat w każdem mieście na rzecz dzierżawców można przejrzeć w biurze właściwego Magistratu, Naczelnika Powiatu, lub Rządu Gubernialnego tutejszego.

Wójci gmin i Burmistrze miast winni są o tej licytacji wszystkich mieszkańców uprzedzić i dowody ogłoszeń przed terminem licytacyjnym wcześnie właściwym Naczelnikom Powiatowym przesłać.

Suwałki d. 24 Października (5 List.) 1862 r.
Gubernator Cywilny, Korytkowski.
(1) za Naczelnika Kancelarji, Jałbrzykowski.

(N. D. 5870) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Z powodu spełzłej bezskutecznie w dniu 2 (14) Października r. b. licytacji na wydzierżawienie przez r. 1863 dochodu z propinacji w m. Osmolinie od dotychczasowej sumy rs. 1350 w biurze Rządu Gubernialnego odbytej, Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, odbywać się będzie powtórna głośna in plus licytacja od powyższej sumy już nie w Magistracie pomienionego miasta lecz w biurze Rządu Gubernialnego.

Każdy przeto mający chęć ubiegania się o tę dzierżawę winien stawić się osobiście w miejscu wskazanem, i złożyć przy licytacji vadium 1/10 części powyższej sumy wyrównywającej, które odstępującemu zaraz zwrócone będzie, zaś utrzymującemu się na kaucją po skompletowaniu do wysokości 1/5 części sumy zalicytowanej przez czas dzierżawy zatrzymanem zostanie.

Bliższe warunki w każdym dniu wyjąwszy w świątecznych w Magistracie pomienionego miasta w biurze Rządu Gubernialnego przejrzane być mogą.

Warszawa d. 29 Października (10 List.) 1862 r.
z up. Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Stróżycki.
za Naczelnika Kancelarji, Gurowski.

(N. D. 5836) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Z powodu niedojścia do skutku w pierwszych terminach licytacji na wydzierżawienie dochodów konsumcyjnych i wiadrowych z niektórych miast Rządowych tutejszej Gubernii na następny rok 1863, Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia tych dochodów odbywać się będą w powtórnym terminie w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Augustowskiego o godzinie 10 przed południem licytacja stosownie do Postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Maja 1833 r. przez opieczętowane deklaracje jak następuje:

w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) r. b.

Z miasta 3 rzędu Marjampol od sumy rocznej rs. 9003; z miasta 5 rzędu Wysztyniec od sumy rocznej rs. 2958.

w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) r. b.

Z miasta 5 rzędu Sereje od sumy rocznej rs. 1921 k. 20; z miasta 5 rzędu Łozdzieje od sumy rocznej rs. 1800.

w dniu 23 Listopada (5 Grudnia) r. b.

Z miasta 5 rzędu Preny od sumy rocznej rs. 2944 k. 80; z miasta 5 rzędu Radziłów od sumy rocznej rs. 1055 k. 40. z miasta 5 rzędu Zambrow od sumy rocznej rs. 2003, a to pod warunkami i zastrzeżeniami temi samemi jakie ogłoszone już były pod dniem 1 (13) Września r. b. za N. 49,718/2537 w Dzienniku Urzędowym tutejszej Guberni Nr. 37, 38, 39 i 40, tudzież w Dzienniku Powszechnym N. 213, 218 i 224 oznaczonych, w których jest także wzór w jakiej osnowie podać się winny deklaracje do powyższych dzierżaw.

Gdyby jednak w tym drugim terminie konkurenci niechcieli licytować dzierżaw wyżej wymienionych dochodów od cen tam wskazanych, w takim razie przyjmie Rząd Gubernialny w tym samym terminie składane deklaracje opieczętowane z ofertami, jakie konkurenci sami podadzą pod tym wszakże warunkiem, że jeżeliby oferta plus licytanta niewyrównała ustanowionej wyżej cenie, przyjęcie takiej licytacji zależeć będzie od Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

Suwałki d. 25 Paźdz. (6 List.) 1862 r.
Gubernator Cywilny, Korytkowski.
Naczelnik Kancelarji, Jałbrzykowski.

(N. D. 5706) *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. o godzinie pierwszej po południu, odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego licytacja na wydzierżawienie pro 1862/74 to jest na lat dwanaście dochodu z propinacji w ósmiu wsiach od donacji Kalwarja odpadłych jako to: Wojtkobole, Bombieniki, v. Poszerwinty, Berżyny z osadą Strozdynie, Widgiry, Wartele, Wigrele, Nowosady i Granżyny od sumy rs. 75, wyraźnie rubli srebrem siedmdziesiąt pięć.

Każdy więc mający chęć ubiegać się o tę dzierżawę obowiązany złożyć:

1. Świadectwo kwalifikacyjne Postanowieniem Księcia Namiestnika z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane.

2. Kwit kasy Gubernialnej na złożone vadium w kwocie wyrównywającej 1/4 część sumy do licytacji przyjętej, tudzież zaopatrzyć się w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku postąpionej przez siebie ceny dzierżawnej.

Dzierżawca oprócz sumy na licytacji postąpionej, obowiązany będzie opłacać czynsz z osad karczemnych i wszelkie podatki Skarbowe. Ponieważ skutkiem kolonialnego urządzenia włościan, zachodzi potrzeba wystawienia siedmiu domów szynkowych na placach przy urządzeniu wyznaczonych we wsiach Wartele, Widgiry, Wojtkobole, Bombieniki, Berżyny, Granżyny, i Wigrele, oraz pobudowania dwóch zajazdów przy dokach szynkowych we wsiach Wartele i Wojtkobole, dzierżawca takowe obowiązany będzie wystawić własnym kosztem bez wynagrodzenia ze strony Skarbu. We wsi Granżyny jest wieczysty osadnik karczmarz mający prawo wyłącznego szynkowania trunków, przeto dzierżawca nie może komu innemu tego powierzać tylko jemu jednemu za wynagrodzeniem przez Kamerę Białostocką oznaczonem. Każdy kto się utrzyma przy licytacji staje się obowiązanym do dotrzymania przyjętego zobowiązania się a to pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji, chociażby zatwierdzenie lub nieprzyjęcie protokółu licytacyjnego później jak w miesiąc od jego daty przez Komisją Skarbu nastąpiło, niemniej zrzeka się rozszczenia ztąd pretensji.

Żadne zastrzeżenia ze strony współubiegających się do dzierżawy przyjęte nia będą, i nawet za późne objęcie posesji poprzestać powinni na dochodzie przez administrację wskazanym. Ostrzega się pretendentów aby nie dopuszczali zmowy i udzielania sobie odstępnego, gdyż jako dążący do zmniejszenia korzyści, jakie skarb przez licytację osiągnąć zamierzył winni do odpowiedzialności Sądowej pociągnięci będą.

Suwałki d. 18 (30) Października 1862 r.
Gubenator Cywilny, Korytkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Jałbrzykowski.

(N. D. 5705) *Rząd Gubernialny Augustowski.*

Ponieważ po raz ósmy ogłoszony termin do wydzierżawienia przez licytację dochodu z propinacji we wsiach Czarnokrynica, Dewoniszki, Kępiny, Szlajnie i Trakiszki od Majoratu Janów z ekonomii Kalwarja odpadłych spełzł bezskutecznie, przeto Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 20 Listopada (2 Grudnia) r b. o godzinie 1-ej z południa odbędzie się w biurze Rządu Gubernialnego w Suwałkach nowa licytacja na wydzierżawienie pro 1862/68 pomienionego dochodu poczynając od sumy rs. 200.

Każdy przeto mający zamiar ubiegania się o tę dzierżawę winien znajdować się w terminie i miejscu wyżej wskazanem, zaopatrzony:

a) w świadectwo kwalifikacyjne Postanowieniem Namiestnika Królewskiego z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane, a wydane przez właściwego Naczelnika Powiatu, podług wzoru przez Komisję Skarbu pod d. 4 (16) Września 1857 r. N. 32198/15466 wskazanego, które aby mogło być wcześniej rozpoznane, konkurent obowiązany jest takowe przynajmniej na trzy dni przed terminem licytacyjnym złożyć Rządowi Gubernialnemu;

b) w świadectwo kasy Skarbowej na złożone vadium w kwocie wyrównywające 1/4 część sumy do licytacji przyjętej, tudzież w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku postąpionej przez siebie ceny dzierżawnej.

Utrzymujący się przy dzierżawie, obowiązany będzie przyjąć ogólne warunki przez Komisję Skarbu co do dzierżaw tego rodzaju przepisane, które pretendent w każdym czasie w biurze Rządu Gubernialnego przejrzeć może.

Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się o dzierżawę przyjęte nie będą, deklaracje przeto ich winny być bezwarunkowe, a każdy utrzymujący się przy licytacji stanie się obowiązanym względem Rządu zaraz od daty podpisania protokółu licytacyjnego a to pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego odpowiedzialność nowej licytacji, chociażby zaś zatwierdzenie tego protokółu lub uchylenie onego później jak w miesiąc od daty jego przez Komisją Skarbu nastąpiło, nie będzie mógł rościć ztąd żadnej pretensji.

Uprzedza się licytantów, aby pomiędzy sobą niedopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb ciągnąć zamierzył przez licytację, w razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności na drodze Sądowej pociągnięci zostaną.

Suwałki d. 17 (29) Października 1862 r.
Gubernator Cywilny, J. Korytkowski.
za Naczelnika Kancelarji, Jałbrzykowski.

(N. D. 5703) *Rząd Gubernialny Radomski.*

Podaje do wiadomości, że osada młynarska w mieście Czeladzi Powiecie Olkuskim zawierająca przestrzeni ogólnej m. 16 pr. 36, miary nowo-polskiej, wraz ze spadkiem wody na rzece Brygnicy na której młyn ma być pobudowanym, wydzierżawioną będzie wieczyście od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1863 r przez licytacją głośną w biurze Naczelnika Powiatu Olkuskiego przed Asesorem ekonomicznym Okręgu Olkuskiego na dniu 28 Listopada (10 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbyć się mającą, a to za opłatą takiego kanonu jaki za Rządu Pruskiego był pobierany, to jest po rs. 220 k. 50 rocznie zapewnieniem trzech lat wolnych od tejże opłaty z powodu potrzeby wystawienia młyna.

Licytacja rozpocznie się od sumy in plus wkupnego rs. 882 wynoszącego.

Każdy przeto chęć licytowania mający zaopatrzony w gotowiznę na vadium wyrównywającą 1/4 części sumy na praetium ustanowionej tudzież w świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z d. 24 Sierpnia 1818 r. przepisane w terminie i miejscu wyżej oznaczonym stawić się zechce, gdzie o innych warunkach poinformowany być może.

Obwieszczenie obecne Naczelnicy Powiatów i Prezydenci i Burmistrze miast oraz wójci gmin każdy w obrębie swej administracji przez stosowne obiegniki natychmiast upowszechnią i dowody tego przed terminem licytacyjnym pod odpowiedzialnością za skutki nadeszlą.

Radom d. 5 (17) Października 1862 r.
za Gubernatora Cywilnego,
Radca Gubernialny, Nowakowski.
za Naczelnika Kancelarji, Galiński.

(N. D. 5639) *Rząd Gubernialny Płocki.*

Ponieważ licytacja ogłoszona w Dzienniku Gubernialnym Nr. 37, 38, 39, i w Dzienniku Powszechnym Nr. 208, 214, i 219, na wydzierżawienie dochodów konsumcyjnych z miast Gubernii tutejszej, na rok 1863, dla braku konkurentów nie przyszła do skutku: z miasta Czerwińska od sumy rs. 807, z miasta Makowa od rs. 5011, z miasta Szreńska od rs. 1443 k. 64, a zaś z miast poniżej wymienionych po odbytej licytacji zadeklarowaną nad postąpioną ofertę więcej 15% to jest: z miasta Andrzejowa sumę rs. 780 kop. 85, z miasta Bodzanowa sumę rs. 1873 kop. 89, z osady Goworowo z Wolką Brzozowską sumę rs. 517 kop. 50, z miasta Ostrowi sumę rs. 6730 kop. 95, z miasta Wyszkowa sumę rs. 3116 kop. 50, przeto do ponowienia licytacji od tych sum na wydzierżawienie dochodów konsumcyjnych z miast Andrzejowa, Bodzanowa, osady Goworowo, z miast: Ostrowi i Wyszkowa, jako to drugi termin do licytacji dochodów konsumcyjnych z miasta Czerwińska, Makowa i Szreńska w biurze Rządu Gubernialnego tutejszego wyznacza na dzień 6 (18) Listopada r. b. pod temi samemi warunkami, jakie do pierwszej licytacji były ogłoszone, z tą tylko zmianą, że gdyby wyżej nad sumy do licytacji w pierwszym terminie oznaczone z miast: Czerwińska Makowa i Szreńska nie znaleźli się ochotnicy, przyjmowane będą deklaracje na oferty niższe, lecz w takim razie zatwierdzenie licytacji zależeć będzie od decyzji Komisji Skarbu, jednak plus licytanta obowiązywać będzie zaraz jego deklaracja względem Skarbu.

Ogólne warunki licytacyjne i kontraktowe każdemu żądającemu do przejrzenia, znajdują się w Wydziale Skarbowym.

Obwieszczenie niniejsze aby każdego doszło, Wójci gmin i Burmistrze miast trzykrotnie w odstępach tygodniowych ogłoszą i dowody ogłoszenia właściwemu Naczelnikowi Powiatowemu złożą, który następnie takowe przed terminem licytacyjnym do Rządu Gubernialnego nadeśle.

Płock d. 8 (20) Października 1862 r.
Gubernator Cywilny, D. Dziewanowski.
Naczelnik Kancelarji, Dorożyński.

(N. D. 5596) *Dyrekcja Mennicy Warszawskiej.*

Podaje do wiadomości, że pod dniem 8 (20) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w biurze Dyrekcji Mennicy przy ulicy Bielańskiej pod Nr. 607 położonym, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na przedsiębierstwo kucia pasków miedzianych na monety przeznaczonych w ciągu lat 3ch, według warunków, które każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych w biurze Dyrekcji przejrzane być mogą. Za praetium fisci od puda miedzi przekutej naznacza się kwota rs. 1 kop. 54, a wymagane vadium rs. 600 wynosi.

Zastrzega się wreszcie, że tylko właściciele Hamerni lub Kupcy dwóch pierwszych Gildji trudniący się handlem miedzi do rzeczonej licytacji przypuszczeni będą.

Warszawa d. 16 (28) Października 1862 r.
(3) Dyrektor, Wołowski.

(N. D. 5552) *Naczelnik Powiatu Włocławskiego.*

Gdy z upoważnienia Rządu Gubernialnego Warszawskiego z dnia 13 (25) Czerwca r. b. Nr. 52152, zarządzona licytacja na wieczyste poddzierżawienie w dziewięciu działach Wójtowstwa Rządowego Raciążek, dla braku konkurentów przyjść do skutku nie mogła, zaczem podaje do wiedzy powszechnej, że w tymże celu w biurze Magistratu miasta Raciążka i na rzecz kasy miejskiej tamecznej, która stała się wieczystą posiadaczką od skarbu tegoż Wójtostwa, odbytą zostanie głośna in plus licytacja dnia 9 (21) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, poczynając od ustanowionej kwoty wkupnego do każdego działu, oznaczony warunkami, które wraz z planem i regestrem pomiarowym każdo-dziennie wyjąwszy dni świąteczne, w rzeczonym Magistracie przejrzane być mogą.

Do dzierżawy siedmiu działów gruntów, dopuszczeni będą tylko sami mieszkańcy m. Raciążka, grunta w teritorium miejskim posiadający i podatki skarbowe z nich opłacający. Do dzierżawy zaś dwóch osad VIII i IX to jest młynarskiej i karczemnej, przypuszczonym będzie każdy zgłaszający się.. Na vadium licytacyjne oznaczone są kwoty warunkami.

Włocławek dnia 4 (16) Października 1862 r.
Radca Kolegialny, Adamski.

(N. D. 5668) *Nczelnik Powiatu Lipnowskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości iż w dniu 15 (27) Listopada r. b. odbywać się będzie w biurze mojem w drugim terminie sekretna in minus licytacja na podjęcie się entrepryzy restauracji kościoła parafialnego w Sadłowie i reperacją oparkanienia przy tymże kościele poczynając o l sumy rs. 1249 k. 93 3/4 zatwierdzonym anszlagiem objętej, mający przeto chęć podjęcia się tej entreprzy deklaracje swoje z kwitem kas skarbowych lub miejskich usprawiedliwiającemi złożone vadium w ilości rs. 124 k. 99 winni składać w tymże dniu najdalej do godziny 4 z południa.

Deklaracje mają być pisane porządnie czysto bez żadnych poprawek skrobanin własnoręcznie podług dołączającego się tu wzoru, gdyby zaś deklarant pisać nieumiał, w takim razie deklaracja jego winna być przez urzędnika Administracyjnego lub Sądowego poświadczona.

Inne zaś warunki każdego czasu w mojem biurze przejrzane być mogą.

Lipno d. 12 (24) Października 1862 r.
w z. Radca Dworu, Sulikowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Lipnowskiego z d. 12 (24) Października r. b. N. 16137 składam niniejszą deklaracją iż restauracją kościoła w Sadłowie i reperacją oparkanienia przy tymże kościele we wsi Sadłowie wedle zatwierdzonego anszlagu obowiązuję się wykonać za sumę tu wypisać sumę wyraźnie cyfrą i literami poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. na złożone w jej depozycie vadium rs. 124 k 99 dołączam, który wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o na desłanie takowego pocztą do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje mieszkanie w N. pisałem w N. d. 1862 r. na kopercie opieczętowanej deklaracji domieścić należy:

„Deklaracja w celu podjęcia się entreprzy restauracji kościoła w Sadłowie i restauracji oparkanienia przy tymże kościele."

(N. D. 5551) *Naczelnik Powiatu Mławskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernialnego daty 16 (28) Sierpnia r. b. N. 41837/1356, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w dniu 13 (25) Listopada r. b. od godziny 10-ej z rana do 12-ej w południe w biurze moim w drugim terminie odbędzie się in minus licytacja przez opieczętowanie sekretnych deklaracji na entreprzę: a) restauracji kościoła; b) reperacją dzwonnicy; c) obmurowanie cmentarza przy kościele; d) obmurowanie cmentarza grzebalnego w Poniatowie poczynając od sumy na też roboty potwierdzonemi przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego anszlagami objętej rs. 1885 kop. 87, wynoszącej.

Każdy więc mający chęć podjęcia się tej entreprzy oprócz starozakonnych, winien złożyć opieczętowaną deklarację podług niżej zamieszczonego wzoru, czysto bez żadnych skrobań i przekreślań napisaną, do której dołączonem być winno vadium rs. 189 w gotowiźnie lub w kwocie którejkolwiek z kas rządowych lub Banku Polskiego.

Vadium to nieutrzymującemu się na licytacji zaraz powróconem będzie, utrzymującemu się zaś zatrzymanem zostanie do czasu ukończenia robót i potwierdzenia protokółu rewizyjno-odbiorczego.

Deklaracje opieczętowane, składane być mają na ręce samego Naczelnika Powiatu lub jego prawnego zastępcy, i tylko do godziny 12 w południe przejrzane będą.

Roboty powyżej wymienione mają być uskutecznione w ścisłem zastosowaniu się do potwierdzonych anszlagów, i z materjałów zdrowych i trwałych.

Warunki do tej licytacji każdego dnia oprócz świąt w biurze mojem przejrzane być mogą.

Mława dnia 8 (20) Października 1862 r.
Jankowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Mławskiego daty 8 (20) Października r. b. N. 15,966, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się entreprzy: a) restauracji kościoła; b) dzwonnicy; c) obmurowania cmentarza przy kościele; d) obmurowanie cmentarza grzebalnego w Poniatowie za sumę ogólną rs. N. (sumę wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, vadium rs. 189, w gotowiźnie lub w kwicie kasy N. dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie do N na mój koszt upraszam. Zamieszkanie moje w N... pisałem w N.. dnia mca i roku N.

(Podpisać imię i nazwisko).

(N. D. 5839) *Naczelnik Powiatu Krasnystawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 16 (28) Listopada r. b. od godziny 11 z rana do 6 po południu odbywać się będzie w biurze Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na wystawienie budynku gospodarskiego mieszczącego w sobie stajnię, oborę i wozownię na probostwie r. g. w mieście Pawłowie, od sumy anszlagowej rs. 207 kop. 18 1/2.

Mający więc zamiar podjęcia się tej entreprzy zechcą w miejscu i czasie wyżej oznaczonym nadesłać pocztą, lub osobiście złożyć i opieczętowane deklaracje podług wzoru niżej domieszczonego, na papierze stemplowym ceny kop. 7 1/2, czysto, wyraźnie i bez skrobania napisane z dołączeniem do nich kwitu Kasy Skarbowej na złożone vadium w ilości rs. 22 które składający deklarację osobiście, w gotowiźnie złożyć mogą, plany, anszlagi, oraz warunki licytacyjne każdego czasu wyjąwszy święta, są do przejrzenia w biurze Naczelnika Powiatu.

Wzór do deklaracji.

W skutek obwieszczenia Naczelnika Powiatu Krasnystawskiego z dnia 16 (28) Października r. b. Nr. 16397 deklaruję się niniejszem dopełnić entreprzę wystawienia na probostwie r. g. w Pawłowie, budynku mieszczącego w sobie stajnię, wozownię i oborę, za sumę rub. srebr. N. wyraźnie rs. (napisać literami) a to podług planu i anszlagu przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdzonego, poddając się wszelkim zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit Kasy Powiatowej N. na złożone vadium w kwocie rs. 22 załączam, (lub kwotę rs. 22 na vadium gotowizną składam) które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. mca N. roku N.

(podpisać imię i nazwisko.)

Krasnystaw d. 16 (28) Października 1862 r.
Pomocnik, Kiersznowski.

(N. D. 5841) *Naczelnik Powiatu Siedleckiego.*

Gdy ogłoszona w trzech terminach licytacja na wydzierżawienie propinacji miasta Liwa na r. 1863 spełzła bezskutecznie, przeto na skutek reskryptu Rządu Gubernialnego Lubelskiego z dnia 18 (30) Października r. b. Nr. 73480/20815 upoważniającego do ogłoszenia i odbycia licytacji w jednym skróconym terminie poczynając już nie od sumy rs. 714, ale od obniżonego o jedną czwartą częśc praetium rs. 535 k. 50, podaje do publicznej wiadomości iż w dniu 14 (26) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w biurze moim głośna in plus licytacja na wydzierżawienie rzeczonego wyż dochodu poczynając od sumy obniżonej rs. 535 k. 50. Mający przeto chęć podjęcia się powyższej dzierżawy zgłosić się zechcą w powyższym terminie z kwotą vadialną 1/4 część sumy powyższej wyrównywającą gdzie warunki licytacyjne w każdym czasie przejrzane być mogą.

Siedlce d. 26 Października (7 Listopada) 1862 r.
A. Dyghlewicz.

(N. D. 5840) *Naczelnik Powiatu Kalwaryjskiego.*

Gdy drugi termin do licytacji na entreprzę, wystawienia nowej murowanej plebanii z wikarjatem przy kościele parafialnym w Łankieliszkach spełzł bezskutecznie przeto trzeci termin do odbycia tej licytacji rozpocznie się od sumy rs. 3109 k. 69 na dzień 20 Listopada (1 Grudnia) r. b. w biurze Powiatu do godziny 4 z południa oznacza się, w którem konkurenci zechcą się zgłosić i po podaniu deklaracji wedle wzoru w obwieszczeniu z dnia 10 (22) Sierpnia r. b. N. 13928 w Nrach 192, 197, 203 niniejszego pisma zamieszczonego, oraz dopełnieniu innych warunków tamże zastrzeżonych do licytacji przypuszczeni będą.

Kalwarja d. 23 Paźdz. (4 List.) 1862 r.
w zast. Sekretarz Powiatu, Gołębiowski.

(N. D. 5838) *Magistrat Miasta Radomska.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w trzecim terminie d. 19 Listopada (1 Grudnia) b. r. o godzinie 2 z południa odbędzie się w Magistracie tutejszego miasta pod prezydencją W. Naczelnika Powiatu lub jego Pomocnika głośna in plus licytacja na 3ch letnie wydzierżawienie dochodu z brukowego, targowego i jarmarcznego, w Radomsku od sumy dotychczasowego czynszu rocznego rs. 950 kop. 40.

Każdy więc przystępujący do tej licytacji winien złożyć 1/10 część powyższej sumy na vadium t. j. rs. 95 kop. 4, która odstępującym od licytacji natychmiast zwróconem będzie, utrzymującego się zaś do czasu skompletowania 1/5 części kaucji w kasie ekonomicznej miejscowej pozostanie.

Bliższe zaś warunki codziennie wyjąwszy świąt w godzinach biurowych przejrzane być mogą.

Burmistrz, Kalinowski.

(N. D. 5802) *Придворная Его Императорского Высочества Государя Великого Князя Константина Николаевича Контора.*

Въ Конторѣ Его Императорскаго Высочества Государя Великаго Князя Константина Николаевича помѣщающейся въ Лазенкахъ будутъ производится торги на постройку зимной одежды для служителей Шталмейстерской части Двора Его Императорскаго Высочества.

Торгъ для сего назначается 5 (17) Нойбря сего года.

Желающіе принять на себя этотъ подрядъ обязаны явится на торги съ залогомъ въ наличныхъ деньгахъ или денежныхъ документахъ съ представленіемъ свидѣтельствъ на право торговли цѣховыхъ.

Условія и образцы можно видѣть ежедневно въ Конторѣ отъ 10 часовъ утра до 3 по полудни исключая и праздничныхъ дней.

Варшава 25 Октября (6 Ноября) 1862 г.

(N. D. 5800) *Управленіе Генераль-Интенданта 1-й Арміи.*

По безуспѣшности торговъ, назначенныхъ въ Виленской и Ковенской казенныхъ палатахъ, на поставку провіанта въ магазины и пункты Виленской и Ковенской Губерніи, въ потребность 1863 г., назначаются новые торги на поставку, въ Управленіи Генераль-Интенданта 5 (17) и 9 (21) Ноября с. г.

Генераль-Интендантъ, объявляя о семъ ко всеобщему свѣдѣнію, приглашаетъ желающихъ участвовать въ означенныхъ торгахъ, явится въ Управленіе въ опредѣленные сроки, съ законными залогами, присовокупляя, что торги эти будутъ производится на основаніяхъ изъясненныхъ въ объявленіи припечатанномъ въ дневникѣ N. 200, 202 и 203, что кондиціи, на основаніи коихъ должна быть произведена поставка провіанта и количества требующіеся къ заготовленію, желающіе могутъ видѣть въ Управленіи Генераль-Интенданта ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни.

г. Варшава Октября 24 дня 1862 года.
Генераль Интендантъ, Синельниковъ.

(N. D. 5647) *Rada Szczegółowa Warszawskiego Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie.*

W sali posiedzeń Warszawskiego Instytutu Głuchoniemych i Ociemniałych dnia 5 (17) Listopada r. b. o godzinie 5 po południu, odbędzie się licytacja przez opieczętowane deklaracje na dostawę dla rzeczonego Instytutu: mięsa, mąki, kaszy, grochu, masła, octu, węgli kamiennych, świec, oleju, etc. na czas od dnia 1 Stycznia 1863 r. do tegoż dnia i miesiąca 1864 r.

Pragnący podjąć się tej dostawy, mogą przejrzeć warunki licytacyjne, oraz wzór do deklaracji codziennie w Kancelarji Instytutu od godziny 9, do 12 rano, i od 3, do 6, wyjąwszy niedziele i święta,

Przystępujący do licytacji mają złożyć vadium warunkami licytacyjnemi oznaczone.

Warszawa d. 27 Października 1852 r.
Prezydujący,
Tajny Radca, Białoskórski.
(3) Sekretar Rady, Umiński.

(N. D. 5869) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Sukcesorów Mikołaja Księcia Teniszewa jako to:

1. Julii z Książąt Teniszewów Teodora Ładyżeńskiego obywatela małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającej, czyli obojga małżonków Ładyżeńskich we wsi Dobsku Powiecie Kniagininskim, Gubernii Niższo-Nowogrodzkiej, Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałych.

2. Katarzyny z Książąt Teniszewów Piotra Ostafiewa Porucznika Pionierów konnych małżonki w asystencji i za upoważnieniem męża działającej, czyli obojga małżonkami Ostafiewów we wsi jak wyżej Dobsku mieszkających.

3. Księżniczki Aleksandry Teniszew panny pełnoletniej w tejże wsi Dobsku jak wyżej zamieszkałej.

4. Księcia Włodzimierza Teniszew Porucznika Inżynierji w Głównym Zarządzie Komunikacji Lądowych i Wodnych w Cesarstwie Rosyjskim, działającego w imieniu własnem, tudzież jako głównego opiekuna nieletniej Księżniczki Wiary Teniszew siostry swojej i jako Kuratora nieletniego usamowolnionego brata swojego Księcia Wieczysława Teniszewa w mieście Gorochowcu, Gubernii Włodzimierskiej Cesarstwie Rosyjskiem stale zamieszkałego, czasowo zaś w Warszawie pod Nr. 1315 przebywającego.

5. Księcia Wieczysława Teniszew ucznia Uniwersytetu w mieście Carlsruhe Wielkiem Księstwie Badeńskiem obecnie mieszkającego, zamieszkanie zaś stale we wsi Dobsku, Powiecie Kniagininskim Cesarstwie Rosyjskiem mającego.

6. Władysława Owczarskiego urzędnika Zarządu Komunikacji Lądowych i Wodnych w Królestwie Polskiem w Warszawie pod Nr. 1276 zamieszkałego, jako przydanego opiekuna nieletniej Księżniczki Wiary Teniszew, wszystkich zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego w Warszawie pod Nr. 1768 u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1768 mieszkającego, obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 758 kop. 46, z procentem 5% od dnia 23 Kwietnia (5 Maja) 1862 r., kosztów procesu rs. 12 zasądzonych. Kosztów wyjęcia i doręczenia wyroku rs. 3 kop. 55, oraz kosztów egzekucyjnych, od Sukcesorów po niegdy Józefie Koskowskim i żony jego Katarzyny pierwszego ślubu Koskowskiej, powtórnego Biegelmajerowej v. Viegelmajerowej, trzeciego ślubu Kotzowej pozostałych, mianowicie: Wiktora Koskowskiego w imieniu własnem, tudzież jako głównego opiekuna nieletniego rodzeństwa, to jest Franciszka i Stanisława Koskowskich, działającego, wreszcie od Marjanny Koskowskiej, posiadaczy kolonii wieczysto-czynszowej we wsi Marcelinie Nowem pod Nr. 13 dawniej, a obecnie pod Nr. 12 w dobrach Białołęka, w Okręgu i Gubernii Warszawskiej położonej, w tejże kolonii mieszkających, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 29 Września (11 Października) 1862 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną w drodze przymuszonego wywłaszczenia została:

KOLONIA,

Księgą dominialną czynszową Nr. 7 policyjnym Nr. 13 dawniej, a obecnie Nr. 12 oznaczona, w wsi Marcelinie Nowem do dóbr Białołęka należącej, w Okręgu i Gubernii Warszawskiej gminie Białołęka parafii Tarchomin pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV. położona, prawem wieczystego posiadania jak wyżej Sukcesorów rodzeństwa Koskowskich za opłatą rocznego czynszu rs. 30 w dwóch ratach, na Śty Wojciech i na Śty Marcin każdego roku opłacać się winnego, zostająca; ogólnej rozległości około morgów 17 prętów kwadratowych 68 miary nowopolskiej, czyli dziesiatyn 8 sażeni 1986 miary rosyjskiej mająca.

Opisanie zabudowań na tejże kolonii będących:

1. Dom z drzewa w węgieł słomą kryty o jednym kominie murowanym.
2. Studnia drzewem cembrowana.
3. Piwnica drzewem wyłożona bez dachu.
4. Dołów na kartofle w ziemi pięć.
5. Drzew fruktowych rodzajnych sztuk około 80 bez ogrodzenia.
6. Topoli i wierzb około 26 w bliskości domu będących.

W domu pod Nr. 1 opisanym mieszkają lokatorzy, którzy tytułem najmu płacą rocznie:

1. Franciszek Sobczyński rs. 6. 2. Józef Fluksik rs. 6.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonii znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernii Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1768 mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Hipolitowi Dąbrowskiemu Wójtowi gminy Białołęka tamże w Białołęce zamieszkałemu.

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 5 (17) Października 1862 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Białołęka w Okręgu Warszawskim położonych dnia 8 (20) Października 1862 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 7 (19) Grudnia 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Października (3 List.) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej dnia 23 Października (4 Listopada) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 1342) *Starszy Pisarz Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu.*

Zawiadamia Piotra Karowieckiego b. Porucznika Schleselburgskiego Strzeleckiego Pułku Wojsk Cesarsko-Rosyjskich z pobytu i zamieszkania nateraz niewiadomego, iż ze strony Teofili Ułanowskiej panny, w odwołaniu się od wyroków Sądu Apelacyjnego w d. 9 (21) Maja 1862 r. i Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 26 Maja (7 Czerwca) 1861 r. w przedmiocie sporu o unieważnieniu testamentu i o spadek zapadłych, zapozew naprzeciw niemu wydany, w Kancelarji Naczelnego Prokuratora w d. 4 (16) Października 1862 r. złożony został.

Warszawa d. 6 (18) Października 1862 r.
Radca Kolegialny, Józefowicz.

(N. D. 4971) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa Szajndlą v. Dwojrę Wajuberg, lat 10 służącą, dawniej w mieście Goszczynie Ogu Czerskim zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą, aby najdalej w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego zgłosiła się, w przeciwnym bowiem razie środki prawne przedsięwzięte będą.

Warszawa d. 8 (20) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. 4970) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa Jana Porębskiego, lat 70, z wyrobku we wsi Łyszkowicach, Okręgu Łowickim utrzymującego się, obecnie z pobytu niewiadomego, aby do wysłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego najdalej w ciągu dni 30 zgłosił się, w przeciwnym bowiem razie środki prawne przedsięwzięte będą.

Warszawa d. 1 (13) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. 4972) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa Pawła lat 37 Franciszkę lat 30 Kołyszów ze służby dworskiej we wsi Czerwonce utrzymujących się, obecnie z pobytu niewiadomych aby do wysłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego, najdalej w ciągu dni 30 zgłosili się, w przeciwnym bowiem razie środki prawne przedsięwzięte będą.

Warszawa d. 1 (13) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. 4949) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

Zapozywa Józefa Gabel v. Gebel rataja ostatnio we wsi i gminie Kokaniu zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia licząc stawił w Sądzie tutejszym do wysłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego, a to pod skutkami prawa.

Tyniec pod Kaliszem d. 8 (20) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. 4950) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

Zapozywa Karola Arendt wyrobnika ostatnio we wsi i gminie Stare-miasto Ogu Konińskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia licząc stawił w Sądzie tutejszym do wysłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego a to pod skutkami prawa.

Tyniec pod Kaliszem d. 8 (20) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. 4951) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego*

Zapozywa Balcera Rutkowskiego lat 42, wyrobnika, ostatnio w m. Skulsku zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego aby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia licząc stawił w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej wydanego a to pod skutkami prawa.

Tyniec pod Kaliszem d. 8 (20) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. 4967) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Włocławskiego.*

Zapozywa Jakóba Gałązkiewicza wyrobnika ostatnio w wsi Niemojewie gminie Choceń Powiecie Włocławskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, iżby się dla ogłoszenia postanowienia w drodze łaski wydanego, najdalej w dniach 30 od daty dzisiejszej w Sądzie tutejszym lub najbliższym stawił, w przeciwnym bowiem razie według prawa postąpione będzie.

Brześć d. 11 (23) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

(N. D. 4973) *Sąd Policji Prostej Okręgu Staszowskiego.*

Zapozywa Ignacego Skórskiego, poprzednio ekonoma we wsi Szumsku, abyś się w ciągu dni 30 stawił w Sądzie naszym do wysłuchania wyroku, w przeciwnym razie listem gończym poszukiwany będzie.

Staszów d. 23 Września 1862 r.
Podsędek, Jechalski.

(N. D. 4992) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Radomskiego.*

Zapozywa niniejszem Józefa Zawadę, lat 22, liczącego, katolika, bezżennego, rodem z wsi Kozmina, czeladnika szewckiego, ostatnio w mieście Opocznie zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby się stawił w Sądzie tutejszym najdalej w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia dla wysłuchania wyroku w sprawie jego zapadłego, a to pod dalszemi skutkami prawem zagrożonemi.

Radom d. 13 (25) Września 1862 r.
Asesor Prezydujący, Gagatnicki.

(N. D. 4948) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

Zapozywa Ignacego Solarskiego włościanina z wsi Jabłonki pochodzącego aby się w Sądzie tutejszym do posłuchania wyroku Sądu Apelacyjnego pko niemu wydanego w dniach 30 od daty dzisiajszej licząc stawił, gdyż po upływie tego czasu stosownie do prawa postąpionem będzie.

Tyniec pod Kaliszem d. 8 (20) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. 4904) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Pułtuskiego.*

Zapozywa Paulinę Załuską ostatnio we wsi Pętkowie Wielkim zamieszkałą, a nateraz z pobytu niewiadomą aby się w Sądzie tutejszym do wysłuchania wyroku na dniu 2 (14) Lutego b. r. wsprawie pko Franciszkowi Zakrzewskiemu zapadłego w dniach 30 pod skutkami prawa stawiła.

Pułtusk d. 10 (22) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący
Radca Dworu, Dembowski.

(N. D. 4900) *Sąd Policji Prostej Okręgu Radomskiego.*

W miesiącu Lutym 1862 r. od kobiety podejrzanej odebrano w m. Radomiu 7 dukatów holenderskich mianowicie, a) z r. 1764, b) z r. 1807, c) z r. 1814, d) z r. 1818, e) z r. 1828, f) z r. 1828 i g) 1829, wzywa zatem osoby prawo do własności tych dukatów roszczące, ażeby z dowodami też własności stwierdzić mogącej mi, w ciągu dni 30 do Sądu Policji Poprawczej Wydziału Radomskiego lub innego z zamieszkania właściwego zgłosiły się, gdyż wrazie przeciwnym stosownie do prawa depozytem Sąd rozporządzi.

Radom d. 7 (19) Września 1862 r.
Asesor Trybunału,
p. o. Podsędka, Burghard.

(N. D. 5862) *Sąd Policji Prostej Okręgu Kowalskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 (22) Września r. b. nad brzegiem rzeki Wisły na gruncie wsi Wistka Szlachecka, znalezione zostały w wodzie zwłoki mężczyzny, z nazwiska i pochodzenia nieznanego, lat 20 wieku mieć mogącego, wzrostu średniego, włosów blond, twarzy okrągłej, nosa miernego, bez zarostu na brodzie i wąsach, ubrany był w następującą odzież: miał kaftanik krótki płócienkowy w różno-kolorowe kratki, kamizelkę szarego koloru, zapiętą na różne guziki, to metalowe to rogowe, koszulę płócienną konopną, i spodnie z płótna parcianego.

Ktoby wiedział o pochodzeniu rzeczonego człowieka, zechce Sądowi tutejszemu, lub najbliższej swego zamieszkania władzy policyjnej bezwłocznie donieść.

Kowal d. 21 Września (3 Października) 1862 r.
Podsędek, Majewski.

(N. D. 4993) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Płockiego.*

Zapozywa Jana Golańskiego, lat 70 wieku podającego, młynarza ostatnio we wsi Żurominie Okręgu Mławskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30, od dnia niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym do wysłuchania wyroku, w przeciwnym bowiem razie Sąd postąpi podług prawa.

Płock d. 23 Sierpnia (4 Września) 1862 r.
za Sędziego Prezydującego,
Asesor, Celner.

(N. D. 4994) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego.*

Zapozywa Jena Pilgram dawniej stróża przy Magistracie miasta Wieruszowa, a teraz z pobytu niewiadomego, aby się najdalej za dni 30 od daty dzisiejszej licząc w Sądzie tutejszym do posłuchania Postanowienia w drodze łaski co do niego zapadłego stawił lub o teraźniejszem swem zamieszkaniu doniósł, a to pod skutkami prawa.

Piotrków d. 12 (24) Września 1862 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieleński.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 4946) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Pułtuskiego.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające aby Jana Bartolda ostatecznie we wsi Starej Wsi Płoskich, Gminie Bugzy Płoskie, Powiecie Przasnyskim mieszkającego, obecnie jako zbiegłego z miejsca zamieszkania, i ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości ściśle śledziły, a wrazie ujęcia go Sądowi naszemu lub najbliższemu swej juryzdykcji dostawić raczyły.

Rysopis Bartołda jest taki: wzrostu słusznego, twarzy ściągłej włosów jasno-blond, oczu niebieskich, lat ma około 30, znaków szczególnych żadnych.

Pułtusk 6 (18) Września 1862 r,
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Dembowski.

(N. D. 4991) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Łomżyńskiego.*

Wzywa wszelkie władze cywilne i wojskowe nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Herszka, Lejbowicza Pinkowicza, lat 38 mającego, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, oczu piwnych, nosa miernego, ostatnio we wsi Piątnicy Gminy Piątnica, zamieszkałego, z wyrobku utrzymującego się, a obecnie ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, baczne oko zwrócić, i po ujęciu go, Sądowi Poprawczemu tutejszemu dostawić raczyła.

Łomża d. 7 (19) Września 1862 r.
Podbielski.

(N. D. 5885) Do dzisiejszego numeru Dziennika Powszechnego dołącza się Tabela wygranych 2 klasy Oddziału V. Najwyżej dozwolonej Loterji na dobra Szymanów i Seroki.

w Drukarni J. Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.